

ΑΡΧΕΣ ΤΟΥ UNIDROIT¹ ΓΙΑ ΤΙΣ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΕΜΠΟΡΙΚΕΣ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ (2010)^{2 3}

ΠΡΟΟΙΜΙΟ

(Αντικείμενο των Αρχών)

Οι Αρχές που ακολουθούν θέτουν γενικούς κανόνες που αποβλέπουν στη ρύθμιση των διεθνών εμπορικών συμβάσεων.

Εφαρμόζονται, όταν οι συμβαλλόμενοι συμφωνούν ότι η σύμβασή τους διέπεται από αυτές⁴.

Μπορούν να εφαρμοσθούν, όταν οι συμβαλλόμενοι συμφωνούν ότι η σύμβασή τους διέπεται από τις γενικές αρχές του δικαίου, τη Lex Mercatoria, ή άλλη ανάλογη διατύπωση.

Μπορούν να εφαρμοσθούν, όταν οι συμβαλλόμενοι δεν έχουν επιλέξει ένα συγκεκριμένο δίκαιο για να διέπει τη σύμβασή τους.

Μπορούν να χρησιμοποιηθούν, για να ερμηνεύσουν ή συμπληρώσουν άλλα κείμενα διεθνούς ομοιομόρφου δικαίου.

Μπορούν να χρησιμοποιηθούν, για να ερμηνεύσουν ή συμπληρώσουν το εθνικό δίκαιο.

Μπορούν να αποτελέσουν υπόδειγμα για τον διεθνή και εθνικό νομοθέτη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1 - ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΑΡΘΡΟ 1.1

(Ελευθερία των συμβάσεων)

Οι συμβαλλόμενοι είναι ελεύθεροι να συνάψουν μία σύμβαση και να καθορίσουν το περιεχόμενό της.

¹ Το ίδιο κείμενο της μετάφρασης αυτής δημοσιεύθηκε επίσης σε *Επιθεώρηση Εμπορικού Δικαίου (ΕΕμπΔ 2013, σελ. 191-239)*, με μόνη διαφορά στην υποσημείωση αυτή, η οποία εκεί (ΕΕμπΔ 2013, σελ 191) αναφέρεται μόνο στο UNIDROIT (= Διεθνές Ινστιτούτο την Ενοποίηση του Ιδιωτικού Δικαίου), του οποίου η Ελλάδα είναι μέλος από της 20 Απριλίου 1940.

² **Μετάφραση στην ελληνική γλώσσα** [από το πρωτότυπο κείμενο σε αγγλική (βλ.: www.unidroit.org/english/principles/contracts/principles2010/blackletter2010-english.pdf) και γαλλική (βλ.: www.unidroit.org/french/principles/contracts/principles2010/blackletter2010-french.pdf) γλώσσα, αφού ελήφθη υπόψη και η επίσημη μετάφρασή τους σε γερμανική γλώσσα (βλ.: www.unidroit.org/english/principles/contracts/principles2010/translations/blackletter2010-german.pdf)] από τον Καθηγητή Ιωάννη Χ. Βούλγαρη, μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου (Governing Council / Conseil de Direction) του UNIDROIT. (H/T : ivoulga@law.duth.gr)

Αφιερώνεται από τον συντάκτη της στη Μνήμη του Καθηγητή του Κωνσταντίνου Ν. Ρόκα, ο οποίος πρώτος του δίδαξε «Δίκαιο διεθνών εμπορικών συμβάσεων».

³ Για τις Αρχές αυτές (Unidroit Principles of International Commercial Contracts 2010 / Principes d' UNIDROIT relatifs aux Contrats du Commerce International 2010), βλ. και τη βιβλιοπαρουσίασή μας σε ΕΕμπΔ 2012, σελ. 251-253.

⁴ (Μετάφραση υποσημείωσης από τα πρωτότυπα κείμενα των Αρχών)

Οι συμβαλλόμενοι, που θα ήθελαν να προβλέψουν ότι η σύμβασή τους υπάγεται στις Αρχές αυτές, θα μπορούσαν να χρησιμοποιήσουν την ακόλουθη διατύπωση, προσθέτοντας κάθε επιθυμητή εξαίρεση ή τροποποίηση:

«Η παρούσα σύμβαση θα διέπεται από τις Αρχές του UNIDROIT (2010) [με εξαίρεση των άρθρων]».

Οι συμβαλλόμενοι, που θα ήθελαν επιπλέον να προβλέψουν την εφαρμογή του δικαίου ενός συγκεκριμένου κράτους, θα μπορούσαν να χρησιμοποιήσουν την ακόλουθη διατύπωση:

«Η παρούσα σύμβαση θα διέπεται από τις Αρχές του UNIDROIT (2010) [εκτός από τα άρθρα], που θα συμπληρώνονται ενδεχόμενα από το δίκαιο [του κράτους X]».

ΑΡΘΡΟ 1.2*(Άτυπο των συμβάσεων)*

Οι Αρχές αυτές δεν επιβάλλουν η σύμβαση, δήλωση ή οποιαδήποτε άλλη πράξη πρέπει να καταρτισθεί ή διαπιστωθεί με συγκεκριμένο τύπο. Αυτές μπορούν να αποδειχθούν με κάθε μέσο, συμπεριλαμβανομένων και των μαρτύρων.

ΑΡΘΡΟ 1.3*(Δεσμευτικός χαρακτήρας της σύμβασης)*

Η σύμβαση που καταρτίσθηκε έγκυρα δεσμεύει τους συμβαλλόμενους. Οι συμβαλλόμενοι μπορούν να την τροποποιήσουν ή να την λύσουν μόνο σύμφωνα με τους όρους της, κατόπιν κοινής συμφωνίας, ή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο προβλέπεται στις Αρχές αυτές.

ΑΡΘΡΟ 1.4*(Αναγκαστικοί Κανόνες)*

Οι Αρχές αυτές δεν περιορίζουν την εφαρμογή αναγκαστικών κανόνων εθνικής, διεθνούς ή υπερεθνικής προέλευσης που εφαρμόζονται σύμφωνα με τους αντίστοιχους κανόνες ιδιωτικού διεθνούς δικαίου.

ΑΡΘΡΟ 1.5*(Συμβατικός αποκλεισμός ή τροποποίηση της εφαρμογής τους)*

Οι συμβαλλόμενοι μπορούν να αποκλείσουν την εφαρμογή των Αρχών αυτών, ή ορισμένων από τις διατάξεις τους, ή να τροποποιήσουν τα αποτελέσματά τους, εκτός αν οι Αρχές αυτές προβλέπουν διαφορετικά.

ΑΡΘΡΟ 1.6*(Ερμηνεία και συμπλήρωση των Αρχών)*

1) Για την ερμηνεία των Αρχών αυτών, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη ο διεθνής χαρακτήρας τους και ο σκοπός τους και συγκεκριμένα η ανάγκη της προώθησης της ομοιόμορφης εφαρμογής τους.

2) Τα ζητήματα που εμπíπτον στο πεδίο εφαρμογής των Αρχών αυτών, αλλά δεν ρυθμίζονται ρητά από αυτές, ρυθμίζονται κατά το μέτρο του δυνατού σύμφωνα με τις γενικές αρχές που βρίσκονται στη βάση τους.

ΑΡΘΡΟ 1.7*(Καλή πίστη και χρηστά συναλλακτικά ήθη)*

1) Οι συμβαλλόμενοι οφείλουν να ενεργούν σύμφωνα με την καλή πίστη και τα χρηστά συναλλακτικά ήθη στο διεθνές εμπόριο.

2) Δεν μπορούν να αποκλείσουν αυτή την υποχρέωση, ούτε να περιορίσουν την εφαρμογή της.

ΑΡΘΡΟ 1.8*(Αντιφατική συμπεριφορά)*

Ένας συμβαλλόμενος δεν μπορεί να ενεργήσει αντίθετα με την εντύπωση που δημιούργησε στον αντισυμβαλλόμενό του, εφόσον ο τελευταίος, δίνοντας πίστη σ' αυτή, ενέργησε σε βάρος των συμφερόντων του.

ΑΡΘΡΟ 1.9*(Συνήθειες και πρακτικές)*

1) Οι συμβαλλόμενοι δεσμεύονται από τις συνήθειες που συμφώνησαν, καθώς και τις πρακτικές που καθιέρωσαν μεταξύ τους.

2) Δεσμεύονται από κάθε συνήθεια που είναι ευρέως γνωστή και εφαρμόζεται κανονικά στο διεθνές εμπόριο σε συμβάσεις του συγκεκριμένου εμπορικού κλάδου, εκτός αν η εφαρμογή τους δεν είναι εύλογη.

ΑΡΘΡΟ 1.10*(Γνωστοποίηση)*

1) Όταν απαιτείται γνωστοποίηση, αυτή μπορεί να γίνει με κάθε πρόσφορο μέσο κατά τις περιστάσεις.

2) Έχει αποτελέσματα από το χρόνο που περιέρχεται στον αποδέκτη.

3) Για το σκοπό της προηγούμενης παραγράφου, μια γνωστοποίηση περιέρχεται στον αποδέκτη, όταν του γίνεται προφορικά, ή επιδίδεται στην εγκατάστασή του ή την ταχυδρομική διεύθυνσή του.

4) Για τον σκοπό αυτού του άρθρου, ο όρος «γνωστοποίηση» εφαρμόζεται επίσης σε κάθε δήλωση, αίτημα, αίτηση ή άλλη κοινοποίηση πρόθεσης.

ΑΡΘΡΟ 1.11*(Ορισμοί)*

Για τους σκοπούς αυτών των Αρχών:

- ο όρος «δικαστήριο» περιλαμβάνει και ένα διαιτητικό δικαστήριο
- όταν ένας συμβαλλόμενος έχει περισσότερες από μία εγκαταστάσεις, η «εγκατάσταση» που θα ληφθεί υπόψη είναι εκείνη που έχει την πιο στενή σχέση με τη σύμβαση και την εκπλήρωσή της, λαμβανομένων υπόψη των συνθηκών που γνωρίζουν οι συμβαλλόμενοι, ή στις οποίες αυτοί αποβλέπουν σε κάποια στιγμή πριν ή κατά την κατάρτιση της σύμβασης
- ο όρος «οφειλέτης» ορίζει τον συμβαλλόμενο που δεσμεύεται να εκπληρώσει την υποχρέωση και ο όρος «δανειστής» ορίζει τον συμβαλλόμενο που μπορεί να απαιτήσει την εκπλήρωσή της
- Ο όρος «έγγραφο» αναφέρεται σε κάθε είδους επικοινωνία που επιτρέπει τη διατήρηση της πληροφορίας την οποία περιλαμβάνει και μπορεί να αναπαραχθεί σε υλική μορφή.

ΑΡΘΡΟ 1.12*(Υπολογισμός των προθεσμιών που θέτουν οι συμβαλλόμενοι)*

- 1) Νόμιμες ημέρες αργίας και εορτών που μεσολαβούν κατά το διάστημα της προθεσμίας που έθεσαν οι συμβαλλόμενοι για την πραγματοποίηση κάποιας πράξης, συμπεριλαμβάνονται στον υπολογισμό της προθεσμίας αυτής.
- 2) Εάν, πάντως, η τελευταία ημέρα της προθεσμίας είναι νόμιμη εορτή ή αργία στον τόπο εγκατάστασης του συμβαλλόμενου που οφείλει να πραγματοποιήσει την πράξη, η προθεσμία παρατείνεται μέχρι την πρώτη επόμενη εργάσιμη ημέρα, εκτός κι' αν οι περιστάσεις επιβάλλουν άλλη λύση.
- 3) Η σχετική ωρολογιακή ζώνη είναι εκείνη του τόπου εγκατάστασης του συμβαλλόμενου που θέτει την προθεσμία, εκτός εάν οι περιστάσεις επιβάλλουν άλλη λύση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2**ΚΑΤΑΡΤΙΣΗ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΕΞΟΥΣΙΟΤΗΤΑ****ΤΜΗΜΑ 1: ΚΑΤΑΡΤΙΣΗ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ****ΑΡΘΡΟ 2.1.1***(Τρόπος κατάρτισης)*

Σύμβαση καταρτίζεται είτε με την αποδοχή μιας προσφοράς, είτε με την συμπεριφορά των μερών που καταδεικνύει με επάρκεια τη συμφωνία τους.

ΑΡΘΡΟ 2.1.2*(Ορισμός της προσφοράς)*

Πρόταση για κατάρτιση σύμβασης αποτελεί προσφορά, εάν είναι αρκετά συγκεκριμένη και εκφράζει τη βούληση αυτού που την προτείνει να δεσμευθεί σε περίπτωση αποδοχής της.

ΑΡΘΡΟ 2.1.3*(Απόσυρση της προσφοράς)*

- 1) Η προσφορά έχει αποτελέσματα αφότου περιέρχεται στον αποδέκτη.
- 2) Η προσφορά, ακόμη και αυτή που δεν ανακαλείται, μπορεί να αποσυρθεί, εάν η απόσυρση περιέρχεται στον αποστολέα πριν ή ταυτόχρονα με την προσφορά.

ΑΡΘΡΟ 2.1.4*(Ανάκληση της προσφοράς)*

- 1) Μέχρι να καταρτισθεί μια σύμβαση η προσφορά μπορεί να ανακληθεί, εάν η ανάκληση περιέρχεται στον αποδέκτη πριν αυτός να έχει αποστείλει την αποδοχή της.
- 2) Η προσφορά, πάντως, δεν μπορεί να ανακληθεί:
 - α) εφόσον αυτή, ορίζοντας προθεσμία για την αποδοχή της ή κατ' άλλο τρόπο, καταδεικνύει ότι δεν ανακαλείται, ή

β) εάν ο αποδέκτης, έχοντας βάσιμους λόγους να πιστεύει ότι η προσφορά δεν ανακαλείται, ενέργησε ανάλογα.

ΑΡΘΡΟ 2.1.5

(Απόρριψη της προσφοράς)

Η προσφορά λήγει αφότου η απόρριψή της περιέρχεται στον προσφέροντα.

ΑΡΘΡΟ 2.1.6

(Τρόπος αποδοχής)

1) Κάθε δήλωση ή άλλη συμπεριφορά του αποδέκτη της προσφοράς, που καταδεικνύει τη συμφωνία του στην προσφορά, αποτελεί αποδοχή της. Η σιωπή ή η απραξία δεν μπορούν από μόνες τους να θεωρηθούν ότι συνιστούν αποδοχή της προσφοράς.

2) Η αποδοχή της προσφοράς έχει αποτελέσματα από τη στιγμή που η συμφωνία του αποδέκτη περιέρχεται στον προσφέροντα.

3) Εάν, πάντως, σύμφωνα με την προσφορά, τις πρακτικές που δημιούργησαν οι συμβαλλόμενοι ή τις συνήθειες, ο αποδέκτης της προσφοράς μπορεί να καθορίσει, χωρίς γνωστοποίηση στον προσφέροντα, ότι πραγματοποιώντας κάποια πράξη συμφωνεί με την προσφορά, ή αποδοχή της προσφοράς παράγει αποτελέσματα από τον χρόνο κατά τον οποίο η πράξη αυτή πραγματοποιείται.

ΑΡΘΡΟ 2.1.7

(Προθεσμία αποδοχής)

Η προσφορά πρέπει να γίνει αποδεκτή εντός της προθεσμίας που όρισε ο προσφέρων ή, σε περίπτωση που δεν ορίστηκε τέτοια προθεσμία, εντός εύλογης προθεσμίας, λαμβανομένων υπόψη των περιστάσεων και ιδίως της ταχύτητας των μέσων επικοινωνίας που χρησιμοποίησε ο προσφέρων. Μια προφορική προσφορά πρέπει να γίνει αποδεκτή αμελητί, εκτός αν οι περιστάσεις υποδεικνύουν άλλη ρύθμιση.

ΑΡΘΡΟ 2.1.8

(Καθορισμένη προθεσμία αποδοχής)

Η προθεσμία αποδοχής που ορίστηκε από τον προσφέροντα αρχίζει να τρέχει από το χρόνο που η προσφορά αυτή έχει αποσταλεί. Η ημερομηνία που αναφέρεται στη προσφορά τεκμαίρεται ότι είναι εκείνη της αποστολής, εκτός αν οι περιστάσεις υποδεικνύουν άλλη ρύθμιση.

ΑΡΘΡΟ 2.1.9

(Καθυστερημένη αποδοχή. Καθυστερήση στη διαβίβαση)

1) Παρ' όλα αυτά, μια καθυστερημένη αποδοχή παράγει αποτελέσματα ως αποδοχή, εάν ο προσφέρων αμελητί ενημερώνει σχετικά τον αποδέκτη ή του διαβιβάζει γνωστοποίηση για το σκοπό αυτό.

2) Κοινοποίηση που περιέχει μια καθυστερημένη αποδοχή, η οποία φαίνεται ότι στάλθηκε υπό συνθήκες τέτοιες που, εάν η διαβίβασή της γινόταν κανονικά, θα είχε φθάσει έγκαιρα στον προσφέροντα, παράγει αποτελέσματα αποδοχής, εκτός εάν ο προσφέρων ενημέρωσε αμελητί τον αποδέκτη ότι την θεωρεί εκπρόθεσμη.

ΑΡΘΡΟ 2.1.10

(Απόσυρση της αποδοχής)

Η αποδοχή μπορεί να αποσυρθεί, εφόσον η απόσυρση περιέρχεται στον προσφέροντα πριν ή ταυτόχρονα αφότου η αποδοχή αρχίζει να παράγει αποτελέσματα.

ΑΡΘΡΟ 2.1.11

(Τροποποίηση της αποδοχής)

1) Η απάντηση σε μια προσφορά, που γίνεται ως αποδοχή αλλά περιέχει προσθήκες, περιορισμούς ή άλλες τροποποιήσεις, ισχύει ως απόρριψη τα προσφοράς και συνιστά αντιπροσφορά.

2) Η απάντηση, πάντως, η οποία γίνεται ως αποδοχή, αλλά περιέχει στοιχεία συμπληρωματικά ή διαφορετικά που δεν μεταβάλλουν ουσιωδώς τους όρους της προσφοράς, συνιστά αποδοχή, εκτός αν ο προσφέρων αμελητί εναντιώνεται στη διαφοροποίηση. Εάν δεν το κάνει, οι όροι της σύμβασης είναι εκείνοι της προσφοράς με τις τροποποιήσεις που περιέχει η αποδοχή της.

ΑΡΘΡΟ 2.1.12

(Έγγραφο επιβεβαίωση)

Εάν σε κάποιο έγγραφο, το οποίο γίνεται προς επιβεβαίωση της σύμβασης και διαβιβάστηκε εντός εύλογου χρονικού διαστήματος από την κατάρτισή της, περιέχονται συμπληρωματικά ή διαφορετικά στοιχεία, αυτά καθίστανται μέρος της σύμβασης, εκτός κι' αν αυτά τροποποιούν ουσιωδώς τη σύμβαση, ή ο αποδέκτης αμελητί εναντιώνεται στη διαφοροποίηση που προέρχεται από τα στοιχεία αυτά.

ΑΡΘΡΟ 2.1.13

(Σύμβαση υποκείμενη σε συμφωνία επί ορισμένων ζητημάτων που αφορούν την ουσία ή τον τύπο)

Όταν, κατά τη διάρκεια των διαπραγματεύσεων, κάποιος από τους συμβαλλόμενους απαιτεί η κατάρτιση της σύμβασης να υπόκειται σε συμφωνία επί ορισμένων ζητημάτων που αφορούν την ουσία ή τον τύπο, η σύμβαση δεν έχει καταρτισθεί παρά μόνο εφόσον οι συμβαλλόμενοι καταλήξουν σε συμφωνία επί των ζητημάτων αυτών.

ΑΡΘΡΟ 2.1.14

(Μεταγενέστερος καθορισμός όρων της σύμβασης)

1) Εφόσον οι συμβαλλόμενοι συμφωνούν να καταρτίσουν μία σύμβαση, το γεγονός, ότι για τον καθορισμό κάποιου όρου της σύμβασης παραπέμπουν σε μεταγενέστερη συμφωνία τους ή σε απόφαση τρίτου προσώπου, δεν αποτελεί εμπόδιο στην κατάρτιση της σύμβασης.

2) Η ύπαρξη της σύμβασης δεν αμφισβητείται από το γεγονός ότι μεταγενέστερα:

α) οι συμβαλλόμενοι δεν καταλήγουν σε συμφωνία ως προς τον όρο, ή

β) το τρίτο πρόσωπο δεν αποφασίζει σχετικά,

εφόσον υπάρχει εναλλακτικός τρόπος για να καθορισθεί ο όρος, τρόπος που θεωρείται εύλογος στις περιστάσεις, λαμβανόμενης υπόψη και της πρόθεσης των συμβαλλομένων.

ΑΡΘΡΟ 2.1.15

(Κακή πίστη κατά τις διαπραγματεύσεις)

1) Οι συμβαλλόμενοι είναι ελεύθεροι να διαπραγματευθούν και δεν ευθύνονται εάν δεν καταλήξουν σε συμφωνία.

2) Ο συμβαλλόμενος, πάντως, ο οποίος κατά τη διεξαγωγή ή τη διακοπή των διαπραγματεύσεων ενεργεί με κακή πίστη, ευθύνεται για τη ζημία που προκάλεσε στον αντισυμβαλλόμενο του.

3) Ειδικότερα, υπάρχει κακή πίστη για τον συμβαλλόμενο ο οποίος αρχίζει και συνεχίζει τις διαπραγματεύσεις, εφόσον δεν έχει την πρόθεση να καταλήξει σε συμφωνία με τον αντισυμβαλλόμενο.

ΑΡΘΡΟ 2.1.16

(Καθήκον εχεμύθειας)

Ανεξάρτητα από την κατάρτιση ή μη της σύμβασης, ο συμβαλλόμενος, ο οποίος κατά τη διάρκεια των διαπραγματεύσεων λαμβάνει εμπιστευτικές πληροφορίες από τον αντισυμβαλλόμενο του, είναι υποχρεωμένος να μη τις διαδίδει ή να μη τις χρησιμοποιεί κατά τρόπο μη πρόπτοντα προς όφελός του. Η μη τήρηση του καθήκοντος αυτού οδηγεί σε αποζημίωση του αντισυμβαλλόμενου, με βάση το όφελος που είχε ο συμβαλλόμενος που δεν τήρησε την εχεμύθεια.

ΑΡΘΡΟ 2.1.17

(Συσσωμάτωση ρητρών)

Έγγραφη σύμβαση, η οποία περιλαμβάνει ρήτρα που ορίζει ότι το έγγραφο αυτό περιλαμβάνει όλους τους όρους τους οποίους συμφώνησαν οι συμβαλλόμενοι, δεν μπορεί να ανατραπεί ή συμπληρωθεί με την απόδειξη προγενέστερων δηλώσεων ή συμφωνιών. Τέτοιες δηλώσεις ή συμφωνίες μπορούν, πάντως, να χρησιμεύσουν στην ερμηνεία του εγγράφου.

ΑΡΘΡΟ 2.1.18

(Τροποποίηση σύμφωνα με ειδικό τύπο)

Η έγγραφη σύμβαση, η οποία περιλαμβάνει τη ρήτρα ότι κάθε συμφωνία τροποποίησης ή ανάκλησης θα πρέπει να γίνει με συγκεκριμένο τύπο, δεν μπορεί να τροποποιηθεί ή ανακληθεί διαφορετικά. Παρ' όλα αυτά, ένας συμβαλλόμενος δεν μπορεί να επικαλεσθεί μια τέτοια ρήτρα, στο μέτρο που με την συμπεριφορά του εύλογα οδήγησε τον αντισυμβαλλόμενο του να ενεργήσει ανάλογα.

ΑΡΘΡΟ 2.1.19

(Τυποποιημένοι όροι συναλλαγών)

1) Στις περιπτώσεις που ο ένας ή και οι δύο των συμβαλλομένων χρησιμοποιούν τυποποιημένους όρους συναλλαγών, εφαρμόζονται οι γενικοί κανόνες για την κατάρτιση της σύμβασης με την επιφύλαξη των άρθρων 2.1.20 έως 2.1.22.

2) Αποτελούν τυποποιημένους όρους συναλλαγών οι διατάξεις που έχουν συνταχθεί εκ των προτέρων από κάποιον από τους συμβαλλόμενους για γενική και επαναλαμβανόμενη χρήση και χρησιμοποιούνται στην πράξη χωρίς διαπραγμάτευση με τον αντισυμβαλλόμενο του.

ΑΡΘΡΟ 2.1.20

(Ασυνήθεις όροι)

1) Είναι άνευ αποτελέσματος όρος της σύμβασης που προέρχεται από τους τυποποιημένους όρους συμβαλλόμενου, εφόσον είναι τέτοιου χαρακτήρα που ο αντισυμβαλλόμενος του ευλόγως δεν θα τον ανέμενε στη σύμβαση, εκτός αν ο τελευταίος ρητά τον έχει αποδεχτεί.

2) Για τον καθορισμό αν κάποιος όρος είναι τέτοιου χαρακτήρα, λαμβάνεται υπόψη το περιεχόμενο, η γλώσσα και η παρουσίασή του.

ΑΡΘΡΟ 2.1.21

(Σύγκρουση μεταξύ τυποποιημένων και μη τυποποιημένων όρων)

Σε περίπτωση σύγκρουσης μεταξύ τυποποιημένου όρου και μη τυποποιημένου όρου της σύμβασης, ο τελευταίος (μη τυποποιημένος) όρος υπερισχύει.

ΑΡΘΡΟ 2.1.22

(Ασυμφωνία τυποποιημένων όρων)

Όταν οι συμβαλλόμενοι χρησιμοποιούν τυποποιημένους όρους χωρίς να καταλήξουν σε συμφωνία ως προς αυτούς, η σύμβαση καταρτίζεται στη βάση των συμφωνηθέντων όρων και των τυποποιημένων όρων που κατ' ουσία είναι κοινοί, εκτός εάν κάποιος των συμβαλλομένων γνωστοποιήσει με σαφήνεια στον αντισυμβαλλόμενο του, είτε εκ των προτέρων, είτε αργότερα αλλά αμελητέ, ότι δεν επιθυμεί να δεσμευτεί από μια τέτοια σύμβαση.

ΤΜΗΜΑ 2: ΠΛΗΡΕΞΟΥΣΙΟΤΗΤΑ

ΑΡΘΡΟ 2.2.1

(Αντικείμενο του Τμήματος)

1) Το Τμήμα αυτό ρυθμίζει την εξουσία ενός προσώπου (αντιπρόσωπου) να παράγει αποτελέσματα στη νομική κατάσταση ενός άλλου προσώπου (αντιπροσωπευόμενου) σχετικά με την κατάρτιση ή την εκπλήρωση μιας σύμβασης με ένα τρίτο πρόσωπο. Ο αντιπρόσωπος ενεργεί στο όνομά του ή στο όνομα του αντιπροσωπευόμενου.

2) Δεν ρυθμίζει παρά μόνο τις σχέσεις μεταξύ αφενός του αντιπροσωπευόμενου ή του αντιπροσώπου και αφετέρου του τρίτου.

3) Δεν ρυθμίζει την εξουσία που παρέχεται από το νόμο σε ένα αντιπρόσωπο, ούτε εκείνη ενός αντιπροσώπου που ορίσθηκε από μία δημόσια ή δικαστική αρχή.

ΑΡΘΡΟ 2.2.2

(Δημιουργία και έκταση της πληρεξουσιότητας)

1) Η παροχή της εξουσίας αντιπροσώπησης (πληρεξουσιότητας) από τον αντιπροσωπευόμενο μπορεί να είναι ρητή ή σιωπηρή.

2) Ο αντιπρόσωπος έχει την εξουσία να ενεργεί όλες τις αναγκαίες σύμφωνα με τις περιστάσεις πράξεις προς εκτέλεση της αποστολής του.

ΑΡΘΡΟ 2.2.3

(Φανερή αντιπροσώπηση)

1) Οι πράξεις που ενεργεί ο αντιπρόσωπος στα πλαίσια των εξουσιών του, εφόσον ο τρίτος γνώριζε ή όφειλε να γνωρίζει ότι ο αντιπρόσωπος ενεργεί μ' αυτή την ιδιότητα, επιφέρουν άμεσα αποτελέσματα στις έννομες σχέσεις μεταξύ αντιπροσωπευόμενου και του τρίτου. Καμία έννομη σχέση δεν δημιουργείται μεταξύ του αντιπρόσωπου και του τρίτου.

2) Πάντως, εφόσον ο αντιπρόσωπος με την συναίνεση του αντιπροσωπευόμενου, ενεργεί ο ίδιος ως συμβαλλόμενος, οι πράξεις του αντιπρόσωπου επιφέρουν αποτελέσματα μόνο στις σχέσεις μεταξύ του αντιπρόσωπου και του τρίτου.

ΑΡΘΡΟ 2.2.4

(Καλυπτόμενη αντιπροσώπηση)

1) Οι πράξεις που ενεργεί ο αντιπρόσωπος στα πλαίσια των εξουσιών του, χωρίς όμως ο τρίτος να γνωρίζει ή να όφειλε να γνωρίζει ότι ο αντιπρόσωπος ενεργεί με αυτή την ιδιότητα, δεν δεσμεύουν παρά τον αντιπρόσωπο και τον τρίτο.

2) Πάντως, εφόσον ο αντιπρόσωπος συμβάλλεται με τον τρίτο για λογαριασμό μιας επιχείρησης και παρουσιάζεται ως ο κύριος της επιχείρησης, ο τρίτος ο οποίος ανακαλύπτει τον πραγματικό κύριο της επιχείρησης μπορεί να ασκήσει και απέναντι στον τελευταίο αυτό τα δικαιώματα που έχει απέναντι στον αντιπρόσωπο.

ΑΡΘΡΟ 2.2.5.

(Αντιπρόσωπος που ενεργεί χωρίς πληρεξουσιότητα ή πέραν των ορίων της)

1) Πρόσωπο που ενεργεί ως αντιπρόσωπος, αλλά χωρίς πληρεξουσιότητα ή καθ' υπέρβαση των ορίων της, δεν δεσμεύει τον αντιπροσωπευόμενο με τον τρίτο.

2) Πάντως, εφόσον ο αντιπροσωπευόμενος με τη συμπεριφορά του οδήγησε τον τρίτο να πιστεύει εύλογα ότι ο αντιπρόσωπος έχει εξουσία να ενεργήσει για λογαριασμό του και ότι ο αντιπρόσωπος ενεργεί στα πλαίσια της εξουσίας αυτής, ο αντιπροσωπευόμενος δεν μπορεί να επικαλεσθεί απέναντι στον τρίτο την έλλειψη πληρεξουσιότητας του αντιπρόσωπου.

ΑΡΘΡΟ 2.2.6

(Ευθύνη αντιπρόσωπου που ενεργεί χωρίς πληρεξουσιότητα, ή πέραν των ορίων της)

1) Ο αντιπρόσωπος που ενεργεί χωρίς πληρεξουσιότητα ή πέραν των ορίων της, δεσμεύεται να καταβάλλει στον τρίτο αποζημίωση που θα τον έθετε στην κατάσταση που θα βρισκόταν εάν ο αντιπρόσωπος είχε ενεργήσει με πληρεξουσιότητα και εντός των ορίων της.

2) Πάντως, δεν δεσμεύεται ο αντιπρόσωπος, εάν ο τρίτος γνώριζε ή όφειλε να γνωρίζει ότι ο αντιπρόσωπος δεν είχε πληρεξουσιότητα ή ενήργησε πέραν των ορίων της.

ΑΡΘΡΟ 2.2.7.

(Σύγκρουση συμφερόντων)

1) Εάν η σύμβαση που καταρτίστηκε θέτει τον αντιπρόσωπο σε σύγκρουση συμφερόντων με τον αντιπροσωπευόμενο, την οποία σύγκρουση συμφερόντων ο τρίτος γνώριζε ή όφειλε να γνωρίζει, ο αντιπροσωπευόμενος μπορεί να ακυρώσει τη σύμβαση σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 3.2.9 και 3.2.11 έως 3.2.15.

2) Ο αντιπροσωπευόμενος, πάντως, δεν μπορεί να ακυρώσει τη σύμβαση:

α) εάν συναίνεσε για την εμπλοκή του αντιπρόσωπου στη σύγκρουση συμφερόντων, ή εάν το γνώριζε ή όφειλε να το γνωρίζει, ή

β) εάν ο αντιπρόσωπος ενημέρωσε τον αντιπροσωπευόμενο για τη σύγκρουση συμφερόντων και ο τελευταίος δεν εναντιώθηκε εντός εύλογου χρονικού διαστήματος.

ΑΡΘΡΟ 2.2.8

(Αντιπροσώπευση καθ' υποκατάσταση)

Ο αντιπρόσωπος έχει τη σιωπηρή εξουσία να ορίσει αντικαταστάτη του για να ενεργήσει πράξεις που δεν είναι ευλόγως αναμενόμενο ότι θα τις ενεργήσει προσωπικά. Οι κανόνες αυτού του τμήματος εφαρμόζονται και στην αντιπροσώπευση καθ' υποκατάσταση.

ΑΡΘΡΟ 2.2.9

(Έγκριση)

1) Ο αντιπροσωπευόμενος μπορεί να εγκρίνει τη πράξη που τέλεσε ένα πρόσωπο το οποίο ενήργησε ως αντιπρόσωπός του, αλλά χωρίς να έχει πληρεξουσιότητα ή καθ' υπέρβαση των εξουσιών του. Εφόσον εγκριθεί, η πράξη παράγει τα ίδια αποτελέσματα σαν να είχε τελεσθεί από την αρχή με πληρεξουσιότητα.

2) Ο τρίτος μπορεί με γνωστοποίησή του να θέσει στον αντιπροσωπευόμενο εύλογη προθεσμία για την έγκριση. Εάν εντός της προθεσμίας αυτής ο αντιπροσωπευόμενος δεν εγκρίνει την πράξη, δεν μπορεί να το κάνει μεταγενεστέρως.

3) Όταν κατά τον χρόνο τέλεσης της πράξης από τον αντιπρόσωπο ο τρίτος δεν γνώριζε ούτε όφειλε να γνωρίζει την έλλειψη πληρεξουσιότητας, ο τρίτος μπορεί οποτεδήποτε πριν από την έγκριση να αναφέρει με γνωστοποίηση στον αντιπροσωπευόμενο ότι αρνείται να δεσμευθεί από την έγκριση.

ΑΡΘΡΟ 2.2.10

(Παύση της πληρεξουσιότητας)

1) Η παύση της πληρεξουσιότητας δεν έχει αποτελέσματα απέναντι στον τρίτο, παρά μόνο εφόσον τη γνώριζε ή όφειλε να τη γνωρίζει.

2) Παρά την παύση της πληρεξουσιότητας, ο αντιπρόσωπος παραμένει εξουσιοδοτημένος να προβεί στις αναγκαίες πράξεις προκειμένου να αποφευχθεί κάθε προσβολή των συμφερόντων του αντιπροσωπευόμενου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

ΙΣΧΥΣ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

ΤΜΗΜΑ 1: ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΑΡΘΡΟ 3.1.1

(Ζητήματα που δεν ρυθμίζονται)

Το Κεφάλαιο αυτό δεν ρυθμίζει την ανικανότητα για δικαιοπραξία των συμβαλλόμενων.

ΑΡΘΡΟ 3.1.2

(Ισχύ με μόνη τη συμφωνία)

Για την κατάρτιση, τροποποίηση ή λύση μιας σύμβασης αρκεί μόνο η συμφωνία των συμβαλλομένων.

ΑΡΘΡΟ 3.1.3

(Αρχική αδυναμία)

1) Δεν θίγεται η ισχύς της σύμβασης από μόνο το γεγονός, ότι κατά την κατάρτιση της σύμβασης κάποιος από τους συμβαλλόμενους βρισκόταν σε αδυναμία να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις του.

2) Δεν θίγεται επίσης η ισχύς της σύμβασης από μόνο το γεγονός, ότι κατά την κατάρτιση της σύμβασης κάποιος από τους συμβαλλόμενους δεν μπορούσε να διαθέσει τα περιουσιακά στοιχεία που αποτελούσαν το περιεχόμενο της σύμβασης.

ΑΡΘΡΟ 3.1.4

(Αναγκαστικός χαρακτήρας των διατάξεων)

Οι σχετικές με την απάτη, την απειλή, την αισχροκέρδεια και την παρανομία διατάξεις που περιλαμβάνονται στο Κεφάλαιο αυτό είναι αναγκαστικού δικαίου.

ΤΜΗΜΑ 2: ΛΟΓΟΙ ΑΚΥΡΩΣΗΣ

ΑΡΘΡΟ 3.2.1

(Ορισμός της πλάνης)

Πλάνη είναι η λανθασμένη αντίληψη ως προς τα πραγματικά περιστατικά ή το δικαίο που υπάρχει κατά το χρόνο κατάρτισης της σύμβασης.

ΑΡΘΡΟ 3.2.2

(Ακύρωση λόγω πλάνης)

1) Συμβαλλόμενος μπορεί να ακυρώσει τη σύμβαση λόγω πλάνης, μόνο εφόσον κατά την κατάρτιση της σύμβασης η πλάνη ήταν τέτοιας σπουδαιότητας που ένα συνετό πρόσωπο το οποίο θα βρισκόταν στην ίδια θέση με τον συμβαλλόμενο που πλανάται δεν θα δεσμευόταν ή θα το έκανε με ουσιαστικά διαφορετικούς όρους, εάν είχε γνώση της πραγματικής κατάστασης της συναλλαγής και ο αντισυμβαλλόμενός του:

α) διέπραξε την ίδια πλάνη, προκάλεσε την πλάνη, ή γνώριζε ή όφειλε να γνωρίζει την ύπαρξή της και, αντίθετα με τα χρηστά συναλλακτικά ήθη στο εμπόριο, άφηνε το συμβαλλόμενο να πλανάται ή

β) κατά τον χρόνο της ακύρωσης δεν ενέργησε ορθά, επικαλούμενος τις διατάξεις της σύμβασης.

2) Όμως, η ακύρωση λόγω πλάνης δεν μπορεί να προβληθεί, εφόσον:

α) η πλάνη απορρέει από βαριά αμέλεια του συμβαλλόμενου που πλανάται, ή

β) η πλάνη αναφέρεται σε ζήτημα για το οποίο ο κίνδυνος πλάνης είχε αναληφθεί από τον συμβαλλόμενο που πλανάται, ή, λαμβανομένων υπόψη και των περιστάσεων, θα έπρεπε να είχε αναληφθεί από τον συμβαλλόμενο αυτό.

ΑΡΘΡΟ 3.2.3

(Πλάνη κατά την εξωτερίκευση ή την διαβίβαση δήλωσης)

Η πλάνη που επισυνέβη κατά την εξωτερίκευση ή τη διαβίβαση μιας δήλωσης, αφορά το πρόσωπο από το οποίο προέρχεται η δήλωση.

ΑΡΘΡΟ 3.2.4

(Μέσα προστασίας για μη εκπλήρωση της σύμβασης)

Η ακύρωση της σύμβασης λόγω πλάνης δεν μπορεί να προβληθεί από ένα συμβαλλόμενο, εφόσον οι σχετικές περιστάσεις παρέχουν ή θα μπορούσαν να παράσχουν κάποιο μέσο προστασίας του που στηρίζεται στην μη εκπλήρωση των υποχρεώσεων από τη σύμβαση.

ΑΡΘΡΟ 3.2.5

(Απάτη)

Ένας συμβαλλόμενος μπορεί να επικαλεσθεί την ακύρωση της σύμβασης, εφόσον οδηγήθηκε να την καταρτίσει από τις απατηλές ενέργειες του αντισυμβαλλομένου του και ιδίως από τις εκφράσεις ή τις πράξεις του, ή εφόσον ο αντισυμβαλλόμενος αυτός, αντίθετα με τις

απαιτήσεις των χρηστών ηθών στις εμπορικές συναλλαγές και με σκοπό την εξαπάτησή, παρέλειψε να του αποκαλύψει καταστάσεις που όφειλε να του αποκαλύψει.

ΑΡΘΡΟ 3.2.6

(Απειλή)

Ένας συμβαλλόμενος μπορεί να ακυρώσει τη σύμβαση εφόσον οδηγήθηκε στην κατάρτισή της από την παράνομη απειλή του αντισυμβαλλόμενου του, η οποία απειλή λαμβανομένων υπόψη των περιστάσεων ήταν τόσο άμεση και σοβαρή, ώστε δεν άφηγε στον πρώτο (συμβαλλόμενο) εύλογη εναλλακτική λύση. Ειδικότερα, μια απειλή είναι παράνομη, εάν η πράξη ή η παράλειψη με την οποία κάποιος συμβαλλόμενος απειλείται είναι καθ' αυτή παράνομη, ή είναι παράνομη η χρήση της με σκοπό να επιτευχθεί η κατάρτιση της σύμβασης.

ΑΡΘΡΟ 3.2.7

(Αισχροκέρδεια)

Ένας συμβαλλόμενος μπορεί να ακυρώσει μια σύμβαση ή κάποιον όρο της, εάν κατά την κατάρτιση της σύμβασης αυτή ή ο όρος της δίνουν αδικαιολόγητα στον αντισυμβαλλόμενο του ένα υπερβολικό πλεονέκτημα. Ειδικότερα για το σκοπό αυτό πρέπει να ληφθούν υπόψη:

α) Το γεγονός ότι ο αντισυμβαλλόμενος εκμεταλλεύθηκε αθέμιτα την κατάσταση εξάρτησης, τις οικονομικές δυσκολίες, τις επείγουσες ανάγκες, την απρονοησία, την άγνοια, την απειρία ή την ανικανότητα για διαπραγμάτευση του άλλου συμβαλλόμενου,

β) η φύση και ο σκοπός της σύμβασης.

2) Κατόπιν αιτήματος του συμβαλλόμενου που βλάπτεται, το δικαστήριο μπορεί να αναπροσαρμόσει τη σύμβαση ή τον όρο της, ώστε να είναι σύμφωνοι προς τα χρηστά ήθη στις εμπορικές συναλλαγές.

3) Το δικαστήριο μπορεί επίσης να αναμορφώσει τη σύμβαση ή τον όρο της κατόπιν αιτήματος του συμβαλλόμενου που λαμβάνει γνωστοποίηση της ακύρωσης, αρκεί ο αποστολέας της γνωστοποίησης να έχει ενημερωθεί χωρίς καθυστέρηση γι' αυτό και να μην έχει ευλόγως ενεργήσει ανάλογα.

Η παράγραφος 2 του άρθρου 3.2.10 εφαρμόζεται σχετικά.

ΑΡΘΡΟ 3.2.8

(Τρίτα πρόσωπα)

1) Ο συμβαλλόμενος, ο οποίος υπέστη την απάτη, την απειλή, την αισχροκέρδεια ή την πλάνη, που οφείλονται σε τρίτο πρόσωπο ή που το τρίτο αυτό πρόσωπο γνώριζε ή όφειλε να γνωρίζει, μπορεί να ακυρώσει τη σύμβαση κατά τον ίδιο λόγο που τα ελαττώματα αυτά θα προέρχονταν από τον ίδιο τον αντισυμβαλλόμενο του.

2) Ο συμβαλλόμενος ο οποίος υπέστη την απάτη, την απειλή ή την αισχροκέρδεια, που προέρχονται από τρίτο πρόσωπο για το οποίο δεν ευθύνεται ο αντισυμβαλλόμενός του, μπορεί να ακυρώσει τη σύμβαση εφόσον ο αντισυμβαλλόμενός του είχε ή όφειλε να έχει γνώση των ελαττωμάτων αυτών, ή κατά τον χρόνο της ακύρωσης δεν ενήργησε συνετά επικαλούμενος τις διατάξεις της σύμβασης.

ΑΡΘΡΟ 3.2.9

(Επικύρωση)

Η σύμβαση δεν μπορεί να ακυρωθεί, εφόσον ο συμβαλλόμενος που έχει το δικαίωμα να το κάνει επικυρώνει ρητά ή σιωπηρά τη σύμβαση μετά την έναρξη της προθεσμίας προς γνωστοποίηση της ακυρότητας.

ΑΡΘΡΟ 3.2.10

(Απώλεια του δικαιώματος προς ακύρωση)

1) Εάν κάποιος συμβαλλόμενος έχει δικαίωμα προς ακύρωση της σύμβασης λόγω πλάνης, ο αντισυμβαλλόμενός του όμως δηλώνει ότι θέλει να εκτελέσει ή εκτελεί τη σύμβαση όπως την αντιλαμβάνεται ο συμβαλλόμενος που έχει το δικαίωμα ακύρωσής της, η σύμβαση θεωρείται ότι καταρτίστηκε όπως την αντιλαμβάνονταν ο τελευταίος αυτός. Ο συμβαλλόμενος, που προτίθεται να ενεργήσει κατ' αυτό τον τρόπο, οφείλει να το πράξει αμέσως μόλις πληροφορήθηκε την πλάνη του αντισυμβαλλόμενου του και πριν ο τελευταίος εύλογα ενεργήσει προς γνωστοποίηση της ακύρωσης.

2) Αυτός που υπέστη την πλάνη χάνει έτσι το δικαίωμα ακύρωσης της σύμβασης και κάθε προηγούμενη γνωστοποίηση της ακύρωσης είναι άνευ αποτελέσματος.

ΑΡΘΡΟ 3.2.11

(Ακύρωση με γνωστοποίηση)

Η ακύρωση της σύμβασης από ένα των συμβαλλόμενων επέρχεται με γνωστοποίηση στον αντισυμβαλλόμενο.

ΑΡΘΡΟ 3.2.12

(Προθεσμία)

1) Η ακύρωση πρέπει να γνωστοποιηθεί εντός εύλογης προθεσμίας λαμβανομένων υπόψη και των περιστάσεων, η οποία αρχίζει από τη στιγμή που ο συμβαλλόμενος, ο οποίος έχει το δικαίωμα προς ακύρωση της σύμβασης, είτε γνώριζε τους λόγους ακύρωσης ή δεν μπορούσε να τους αγνοεί, είτε μπορούσε να ενεργήσει ελεύθερα.

2) Η προθεσμία γνωστοποίησης για την ακύρωση ενός συγκεκριμένου όρου της σύμβασης σύμφωνα με το άρθρο 3.2.7 αρχίζει να τρέχει για τον συμβαλλόμενο από τη στιγμή που ο αντισυμβαλλόμενος του επικαλείται τον όρο αυτό.

ΑΡΘΡΟ 3.2.13*(Μερική ακύρωση)*

Η ακύρωση περιορίζεται μόνο στους όρους της σύμβασης τους οποίους αφορούν οι λόγοι ακύρωσης, εκτός αν λαμβανομένων υπόψη των περιστάσεων δεν θα ήταν εύλογο να διατηρηθούν σε ισχύ οι λοιποί όροι της σύμβασης.

ΑΡΘΡΟ 3.2.14*(Αναδρομικό αποτέλεσμα της ακύρωσης)*

Η ακύρωση έχει αναδρομικό αποτέλεσμα.

ΑΡΘΡΟ 3.2.15*(Επιστροφή των παροχών)*

1) Η ακύρωση επιτρέπει σε κάθε συμβαλλόμενο να ζητήσει την επιστροφή όσων είχε παράσχει σε εκπλήρωση της σύμβασης ή των όρων της που ακυρώθηκαν, εφόσον συγχρόνως προβαίνει στην επιστροφή αυτών που είχε λάβει.

2) Εάν η επιστροφή των πραγμάτων που παρασχέθηκαν είναι αδύνατη ή μη ενδεικνυόμενη, πρέπει να καταβληθεί η χρηματική τους αξία, εφόσον αυτό κρίνεται εύλογο.

3) Αυτός που δέχθηκε την εκπλήρωση δεν οφείλει να επιστρέψει την χρηματική αξία, εάν η αδυναμία επιστροφής των πραγμάτων οφείλεται στον αντισυμβαλλόμενό του.

4) Ικανοποίηση μπορεί να ζητηθεί για τα έξοδα που είναι ευλόγως αναγκαία προς διατήρηση ή συντήρηση αυτών που λήφθηκαν προς εκπλήρωση της σύμβασης.

ΑΡΘΡΟ 3.2.16*(Αποζημίωση)*

Είτε ακυρώθηκε η σύμβαση είτε όχι, ο συμβαλλόμενος που γνώριζε ή όφειλε να γνωρίζει τον λόγο ακύρωσής της ευθύνεται προς αποζημίωση κατά τρόπο που να θέσει τον αντισυμβαλλόμενό του στην ίδια κατάσταση που θα βρισκόταν εάν η σύμβαση δεν είχε καταρτισθεί.

ΑΡΘΡΟ 3.2.17*(Μονομερείς δηλώσεις)*

Οι διατάξεις αυτού του Κεφαλαίου εφαρμόζονται με τις επιβαλλόμενες προσαρμογές σε κάθε δήλωση βουλήσεως ενός των συμβαλλομένων προς τον άλλο.

ΤΜΗΜΑ 3: ΑΝΤΙΘΕΣΗ ΣΤΟ ΝΟΜΟ**ΑΡΘΡΟ 3.3.1***(Σύμβαση που παραβιάζει κανόνες αναγκαστικού δικαίου)*

1) Η παραβίαση από τη σύμβαση κανόνα αναγκαστικού δικαίου, εθνικής, διεθνούς ή υπερεθνικής προέλευσης, ο οποίος εφαρμόζεται σύμφωνα με το άρθρο 1.4 των Αρχών αυτών, επιφέρει στη σύμβαση τις συνέπειες τις οποίες ο κανόνας αυτός ρητά προβλέπει.

2) Όταν ο κανόνας αναγκαστικού δικαίου δεν προβλέπει ρητά τις συνέπειες της παραβίασής του για τη σύμβαση, οι συμβαλλόμενοι μπορούν να ασκήσουν τα μέσα προστασίας για μη εκπλήρωση της σύμβασης τα οποία σύμφωνα με τις περιστάσεις θεωρούνται εύλογα.

3) Για να καθορισθεί τι θεωρείται εύλογο, θα πρέπει να ληφθεί υπόψη ιδίως,

α) ο σκοπός του κανόνα που παραβιάστηκε,

β) η κατηγορία των προσώπων που ο κανόνας ήθελε να προστατεύσει,

γ) κάθε κύρωση που θα μπορούσε να επιβληθεί με βάση τον κανόνα που παραβιάστηκε,

δ) η βαρύτητα της παραβίασης,

ε) το γεγονός ότι η παραβίαση ήταν γνωστή ή έπρεπε να ήταν γνωστή από τον ένα ή και τους δύο των συμβαλλομένων,

- στ) το γεγονός ότι η εκπλήρωση των υποχρεώσεων από τη σύμβαση συνεπάγεται την παραβίαση του κανόνα, και
ζ) οι εύλογες προσδοκίες των συμβαλλομένων.

ΑΡΘΡΟ 3.3.2

(Επιστροφή των παροχών)

- 1) Εάν εκπληρώθηκαν οι παροχές από σύμβαση που παραβιάζει κανόνα αναγκαστικού δικαίου κατά το άρθρο 3.3.1, μπορεί να ζητηθεί επιστροφή των παροχών, εφόσον αυτό κρίνεται εύλογο κατά τις περιστάσεις.
- 2) Για τον καθορισμό του τι θεωρείται εύλογο, θα ληφθούν υπόψη τα κριτήρια που αναφέρονται στην παράγραφο 3 του άρθρου 3.3.1, αφού γίνουν οι επιβαλλόμενες προσαρμογές.
- 3) Εάν επιβληθεί επιστροφή των παροχών, οι κανόνες που αναφέρονται στο άρθρο 3.2.15 εφαρμόζονται με τις επιβαλλόμενες προσαρμογές.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΩΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ

ΑΡΘΡΟ 4.1

(Βούληση των συμβαλλομένων)

- 1) Η σύμβαση ερμηνεύεται σύμφωνα με την κοινή βούληση των συμβαλλομένων.
- 2) Εάν δεν μπορεί να διαπιστωθεί κοινή βούληση των συμβαλλομένων, η σύμβαση ερμηνεύεται σύμφωνα με το νόημα που θα της έδινε ένα συνετό πρόσωπο που θα είχε τις ίδιες ιδιότητες και θα βρισκόταν στις ίδιες περιστάσεις.

ΑΡΘΡΟ 4.2

(Ερμηνεία δηλώσεων και συμπεριφοράς)

- 1) Οι δηλώσεις και κάθε άλλη συμπεριφορά ενός από τους συμβαλλόμενους ερμηνεύονται σύμφωνα με την βούλησή του, εφόσον ο αντισυμβαλλόμενός του γνώριζε ή δεν μπορούσε να αγνοεί την βούλησή του αυτή.
- 2) Εάν η προηγούμενη παράγραφος δε βρίσκει εφαρμογή, αυτές οι δηλώσεις και άλλη συμπεριφορά ερμηνεύονται σύμφωνα με το νόημα που θα τους έδινε ένα συνετό πρόσωπο που θα είχε τις ίδιες ιδιότητες και θα βρισκόταν στις ίδιες περιστάσεις.

ΑΡΘΡΟ 4.3

(Σημαντικές περιστάσεις)

Κατά την εφαρμογή των άρθρων 4.1 και 4.2 λαμβάνονται υπόψη όλες οι περιστάσεις και ιδίως:

- α) οι προηγούμενες διαπραγματεύσεις μεταξύ των συμβαλλομένων,
- β) οι πρακτικές που καθιέρωσαν οι συμβαλλόμενοι,
- γ) η συμπεριφορά των συμβαλλομένων μετά την κατάρτιση της σύμβασης,
- δ) η φύση και ο σκοπός της σύμβασης,
- ε) το νόημα που γενικά αποδίδεται στις ρήτρες και τις εκφράσεις στα πλαίσια του συγκεκριμένου εμπορικού κλάδου,
- στ) οι συνήθειες.

ΑΡΘΡΟ 4.4

(Συνοχή των όρων της σύμβασης)

Οι όροι και οι εκφράσεις ερμηνεύονται στα συνολικά πλαίσια της σύμβασης ή δήλωσης όπου αναφέρονται.

ΑΡΘΡΟ 4.5

(Αποτελεσματικότητα όλων των όρων της σύμβασης)

Οι όροι μιας σύμβασης ερμηνεύονται με την έννοια ότι όλοι οι όροι της επιφέρουν αποτελέσματα και όχι ότι ορισμένοι στερούνται αποτελεσμάτων.

ΑΡΘΡΟ 4.6

(Ερμηνεία κατά του ασαφώς εκφρασθέντος)

Όρος της σύμβασης που είναι ασαφής ερμηνεύεται κατά προτίμηση σε βάρος εκείνου που τον πρότεινε.

ΑΡΘΡΟ 4.7

(Γλωσσικές διαφοροποιήσεις)

Όταν μια σύμβαση έχει συνταχθεί σε δύο ή περισσότερα γλωσσικά κείμενα που έχουν την ίδια ισχύ, αλλά υπάρχει διαφοροποίηση μεταξύ των κειμένων αυτών, για την ερμηνεία της σύμβασης θα προτιμηθεί το κείμενο στο οποίο καταρτίστηκε αρχικά η σύμβαση.

ΑΡΘΡΟ 4.8

(Συμπλήρωση των κενών της σύμβασης)

1) Εάν οι συμβαλλόμενοι δεν συμφώνησαν για κάποιο όρο που είναι σημαντικός για τον καθορισμό των δικαιωμάτων και υποχρεώσεών τους, θα πρέπει να προστεθεί ένας κατάλληλος όρος.

2) Για τον καθορισμό ενός τέτοιου κατάλληλου όρου λαμβάνονται υπόψη ιδίως,

- α) η πρόθεση των συμβαλλομένων,
- β) η φύση και ο σκοπός της σύμβασης,
- γ) η καλή πίστη και τα χρηστά συναλλακτικά ήθη,
- δ) κάθε τι που είναι εύλογο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ, ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΡΙΤΩΝ, ΑΙΡΕΣΕΙΣ

ΤΜΗΜΑ 1: ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

ΑΡΘΡΟ 5.1.1

(Ρητές και σιωπηρές υποχρεώσεις)

Οι συμβατικές υποχρεώσεις των συμβαλλομένων μπορεί να είναι ρητές ή σιωπηρές.

ΑΡΘΡΟ 5.1.2

(Σιωπηρές υποχρεώσεις)

Σιωπηρές υποχρεώσεις απορρέουν από:

- α) τη φύση και το αντικείμενο της σύμβασης,
- β) τις πρακτικές που καθιέρωσαν οι συμβαλλόμενοι και τις συνήθειες,
- γ) την καλή πίστη και τα χρηστά συναλλακτικά ήθη,
- δ) κάθε τι που είναι εύλογο

ΑΡΘΡΟ 5.1.3

(Συνεργασία μεταξύ των συμβαλλομένων)

Κάθε συμβαλλόμενος οφείλει να συνεργάζεται με τον αντισυμβαλλομένο του, εφόσον μια τέτοια συνεργασία είναι ευλόγως αναμενόμενη για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων των συμβαλλομένων.

ΑΡΘΡΟ 5.1.4

(Υποχρέωση συγκεκριμένου αποτελέσματος και υποχρέωση καλής εκπλήρωσης)

1) Ο οφειλέτης υποχρέωσης συγκεκριμένου αποτελέσματος δεσμεύεται να επιφέρει το αποτέλεσμα που υποσχέθηκε.

2) Ο οφειλέτης υποχρέωσης καλής εκπλήρωσης δεσμεύεται να προβεί στην εκπλήρωση της παροχής του με τη σύνεση και την επιμέλεια με τις οποίες θα ενεργούσε ένα συνετό πρόσωπο που θα είχε τις ίδιες ιδιότητες και που θα βρισκόταν στις ίδιες περιστάσεις.

ΑΡΘΡΟ 5.1.5

(Καθορισμός του είδους της υποχρέωσης)

Για να καθορισθεί εάν μία υποχρέωση είναι σχετική με το αποτέλεσμα ή με τον τρόπο εκπλήρωσης, λαμβάνονται υπόψη ιδίως:

- α) ο τρόπος με τον οποίο η υποχρέωση διατυπώνεται στη σύμβαση,
- β) το συμβατικό τίμημα και οι άλλοι όροι της σύμβασης,

γ) ο βαθμός διακινδύνευσης που εμπεριέχεται στην εκπλήρωση του επιδιωκόμενου αποτελέσματος και

δ) η δυνατότητα του αντισυμβαλλόμενου να επιδράσει στην εκπλήρωση της υποχρέωσης.

ΑΡΘΡΟ 5.1.6

(Καθορισμός της ποιότητας της παροχής)

Εφόσον η ποιότητα της παροχής δεν καθορίζεται στη σύμβαση ούτε μπορεί να καθορισθεί με βάση αυτή, ο συμβαλλόμενος οφείλει να προβεί σε παροχή εύλογης ποιότητας και πάντως όχι κατώτερης του μέσου όρου ανάλογα με τις περιστάσεις.

ΑΡΘΡΟ 5.1.7

(Καθορισμός του τιμήματος)

1) Όταν η σύμβαση δεν ορίζει το τίμημα, ούτε προβλέπει τα μέσα για τον καθορισμό του, εκτός από αντίθετη διάταξη, συνάγεται ότι οι συμβαλλόμενοι αναφέρθηκαν στο τίμημα το οποίο συνήθως εφαρμόζεται κατά την κατάρτιση της σύμβασης στο σχετικό κλάδο του εμπορίου, για όμοιες παροχές που εκπληρώνονται σε ανάλογες περιστάσεις, ή, σε περίπτωση έλλειψης τέτοιου τιμήματος, σε ένα εύλογο τίμημα.

2) Όταν το τίμημα το οποίο πρέπει να καθορισθεί από κάποιο από τους συμβαλλόμενους είναι καταφανώς μη εύλογο, ένα εύλογο τίμημα υποκαθίσταται παρά την οποιαδήποτε αντίθετη συμφωνία.

3) Όταν ένα τρίτο πρόσωπο, το οποίο επιφορτίζεται με τον καθορισμό του τιμήματος, δεν μπορεί ή δεν θέλει να το καθορίσει, καθορίζεται ένα εύλογο τίμημα.

4) Όταν το τίμημα πρέπει να καθορισθεί με αναφορά σε δεδομένα που δεν υπάρχουν, έπαυσαν να υπάρχουν ή δεν είναι γνωστά, αυτά αντικαθίστανται με άλλα εγγύτερα δεδομένα.

ΑΡΘΡΟ 5.1.8

(Σύμβαση αόριστης διάρκειας)

Σύμβαση αόριστης διάρκειας μπορεί να λήξει κατόπιν καταγγελίας ενός των συμβαλλομένων ο οποίοςς θέτει εύλογη προθεσμία προς τούτο.

ΑΡΘΡΟ 5.1.9

(Παραίτηση με συμφωνία)

1) Ένας δανειστής μπορεί να παραιτηθεί του δικαιώματός του κατόπιν συμφωνίας με τον οφειλέτη.

2) Η άνευ ανταλλάγματος προσφορά προς παραίτηση από του δικαιώματος τεκμαίρεται ότι έγινε αποδεκτή, εάν ο οφειλέτης δεν την απορρίπτει αμέσως μόλις έλαβε γνώση της.

ΤΜΗΜΑ 2: ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΡΙΤΩΝ

ΑΡΘΡΟ 5.2.1

(Σύμβαση υπέρ τρίτου)

1) Οι συμβαλλόμενοι (δότης και λήπτης υπόσχεσης) μπορούν με ρητή ή σιωπηρή συμφωνία τους να παράσχουν κάποιο δικαίωμα σε ένα τρίτο (δικαιούχος).

2) Η ύπαρξη και το περιεχόμενο του δικαιώματος το οποίο ο δικαιούχος μπορεί να ασκήσει απέναντι στο δότη της υπόσχεσης, καθορίζονται με τη συμφωνία των συμβαλλομένων και υπόκεινται στους όρους και άλλους περιορισμούς που προβλέπονται στη συμφωνία αυτή.

ΑΡΘΡΟ 5.2.2

(Προσδιορισμός του τρίτου)

Ο δικαιούχος πρέπει να προσδιορίζεται με επαρκή βεβαιότητα στη σύμβαση, αλλά μπορεί και να μην υφίσταται κατά το χρόνο κατάρτισης της σύμβασης.

ΑΡΘΡΟ 5.2.3

(Απαλλακτικές και περιοριστικές ρήτρες)

Μεταξύ των δικαιωμάτων που παρέχονται στο δικαιούχο περιλαμβάνεται και εκείνο να επικαλεσθεί ρήτρα της σύμβασης που αποκλείει ή περιορίζει την ευθύνη του.

ΑΡΘΡΟ 5.2.4

(Μέσα άμυνας)

Ο δότης της υπόσχεσης μπορεί να προβάλει απέναντι στο δικαιούχο όλα τα μέσα άμυνας που θα μπορούσε να αντιτάξει κατά του λήπτη της υπόσχεσης.

ΑΡΘΡΟ 5.2.5

(Ανάκληση)

Οι συμβαλλόμενοι μπορούν να τροποποιήσουν ή να ανακαλέσουν τα δικαιώματα που παρασχέθηκαν με τη σύμβαση στο δικαιούχο, εφόσον ο τελευταίος δεν τα έχει ήδη αποδεχθεί ή δεν έχει ήδη ενεργήσει ευλόγως σύμφωνα με αυτά.

ΑΡΘΡΟ 5.2.6

(Μη αποδοχή)

Ο δικαιούχος μπορεί να μην αποδεχθεί κάποιο από τα δικαιώματα που του παρασχέθηκαν.

ΤΜΗΜΑ 3: ΑΙΡΕΣΕΙΣ

ΑΡΘΡΟ 5.3.1

(Είδη αιρέσεων)

Σύμβαση ή συμβατική υποχρέωση μπορούν να συναφθούν υπό αίρεση, εάν εξαρτώνται από την πραγματοποίηση ενός γεγονότος μέλλοντος και αβέβαιου, κατά τέτοιο τρόπο που η σύμβαση ή η συμβατική υποχρέωση παράγουν αποτελέσματα (αναβλητική αίρεση) ή παύουν να παράγουν αποτελέσματα (διαλυτική αίρεση) παρά μόνο εάν το γεγονός αυτό πραγματοποιείται.

ΑΡΘΡΟ 5.3.2

(Αποτελέσματα των αιρέσεων)

Εκτός από αντίθετη συμφωνία των συμβαλλομένων:

- α) η σύμβαση ή η συμβατική υποχρέωση που τελούν υπό αίρεση παράγουν αποτελέσματα από τη στιγμή της πραγματοποίησης μιας αναβλητικής αίρεσης,
- β) η σύμβαση ή η συμβατική υποχρέωση παύουν να παράγουν αποτελέσματα από τη στιγμή της πραγματοποίησης της διαλυτικής αίρεσης.

ΑΡΘΡΟ 5.3.3

(Παρέμβαση στις αιρέσεις)

1) Εάν η πραγματοποίηση μιας αίρεσης εμποδίστηκε από κάποιο συμβαλλόμενο κατά τρόπο αντίθετο προς τις απαιτήσεις της καλής πίστης και των χρηστών συναλλακτικών ηθών, ο συμβαλλόμενος αυτός δεν μπορεί να επικαλεσθεί την μη πραγματοποίηση της αίρεσης.

2) Εάν η πραγματοποίηση της αίρεσης προκλήθηκε από κάποιο συμβαλλόμενο κατά παράβαση των απαιτήσεων της καλής πίστης και των χρηστών συναλλακτικών ηθών, ο συμβαλλόμενος αυτός δεν μπορεί να επικαλεσθεί την πραγματοποίηση της αίρεσης.

ΑΡΘΡΟ 5.3.4.

(Υποχρέωση προς διαφύλαξη των δικαιωμάτων)

Όσο καιρό εκκρεμεί η πραγματοποίηση της αίρεσης, ένας συμβαλλόμενος δεν μπορεί αντίθετα με τις απαιτήσεις της καλής πίστης και των χρηστών συναλλακτικών ηθών να ενεργήσει κατά τρόπο που προσβάλλει τα δικαιώματα του αντισυμβαλλόμενου του εφόσον θα πραγματοποιούνταν η αίρεση.

ΑΡΘΡΟ 5.4.5

(Επιστροφή των παροχών σε περίπτωση πραγματοποίησης διαλυτικής αίρεσης)

1) Κατά την πραγματοποίηση διαλυτικής αίρεσης οι κανόνες, για την επιστροφή των παροχών των άρθρων 7.3.6 και 7.3.7, εφαρμόζονται με τις επιβαλλόμενες προσαρμογές.

2) Εάν οι συμβαλλόμενοι συμφώνησαν ότι η διαλυτική αίρεση επιφέρει αναδρομικά αποτελέσματα, οι κανόνες για την επιστροφή των παροχών που περιέχονται στο άρθρο 3.2.15 εφαρμόζονται με τις επιβαλλόμενες προσαρμογές.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6 ΕΚΠΛΗΡΩΣΗ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

ΤΜΗΜΑ 1: ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΠΛΗΡΩΣΗ ΓΕΝΙΚΩΣ

ΑΡΘΡΟ 6.1.1*(Χρόνος εκπλήρωσης)*

Ο οφειλέτης ενέχεται να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις του:

α) εάν έχει ορισθεί ή μπορεί να καθορισθεί από τη σύμβαση μια ημερομηνία, στην ημερομηνία αυτή·

β) εάν ένα χρονικό διάστημα έχει ορισθεί ή μπορεί να καθορισθεί από τη σύμβαση, σε οποιοδήποτε χρονικό σημείο αυτού του διαστήματος, εκτός εάν από τις περιστάσεις προκύπτει ότι η επιλογή του χρονικού αυτού σημείου ανήκει στον αντισυμβαλλόμενο του· και

γ) εν ελλείψει προσδιορισμού, εντός εύλογης προθεσμίας από την κατάρτιση της σύμβασης.

ΑΡΘΡΟ 6.1.2*(Εκπλήρωση δια μιας ή τμηματική)*

Στις περιπτώσεις που προβλέπονται από τις διατάξεις β) και γ) του άρθρου 6.1.1. ο οφειλέτης οφείλει, στο μέτρο του δυνατού και εκτός από αντίθετη ένδειξη που απορρέει από τις περιστάσεις, να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις του δια μιας.

ΑΡΘΡΟ 6.1.3*(Μερική εκπλήρωση)*

1) Ο δανειστής μπορεί κατά το χρόνο εκπλήρωσης να αρνηθεί να δεχθεί προσφορά μερικής εκπλήρωσης, έστω κι' αν συνοδεύεται από ασφάλεια καλής εκπλήρωσης του υπολοίπου, παρά μόνο εφόσον δεν έχει κανένα θεμιτό συμφέρον να το κάνει.

2) Τα πρόσθετα έξοδα που προκαλούνται στον δανειστή εξαιτίας της μερικής εκπλήρωσης βαρύνουν τον οφειλέτη, χωρίς να αποκλείεται και κάθε άλλο μέσο προστασίας.

ΑΡΘΡΟ 6.1.4*(Σειρά των παροχών)*

1) Στο μέτρο που οι παροχές κάθε συμβαλλόμενου μπορούν να εκπληρωθούν ταυτοχρόνως, οι συμβαλλόμενοι οφείλουν να τις εκπληρώσουν κατ' αυτό τον τρόπο, εκτός εάν οι περιστάσεις υποδεικνύουν διαφορετική λύση.

2) Στο μέτρο που η παροχή ενός συμβαλλόμενου απαιτεί μια προθεσμία για την εκπλήρωσή της, ο συμβαλλόμενος αυτός οφείλει να την εκπληρώσει πρώτος, εκτός εάν οι περιστάσεις υποδεικνύουν διαφορετική λύση.

ΑΡΘΡΟ 6.1.5*(Παροχή πριν από τον χρόνο εκπλήρωσης)*

1) Ο δανειστής μπορεί να αρνηθεί την παροχή πριν από το χρόνο εκπλήρωσής της, εκτός εάν δεν έχει θεμιτό συμφέρον να το κάνει.

2) Η αποδοχή της παροχής πριν από το χρόνο εκπλήρωσής της δεν έχει επίπτωση επί του χρόνου κατά τον οποίο ο συμβαλλόμενος που την αποδέχθηκε οφείλει να εκπληρώσει τις δικές του υποχρεώσεις, εφόσον ο χρόνος αυτός έχει καθορισθεί χωρίς να ληφθεί υπόψη η εκπλήρωση των υποχρεώσεων του αντισυμβαλλόμενου του.

ΑΡΘΡΟ 6.1.6*(Τόπος εκπλήρωσης)*

1) Εφόσον ο τόπος εκπλήρωσης της παροχής δεν έχει καθορισθεί από τη σύμβαση, ούτε μπορεί να καθορισθεί με βάση αυτή, η εκπλήρωση πραγματοποιείται:

α) για μια υποχρέωση χρηματικού ποσού, στον τόπο εγκατάστασης του δανειστή,

β) για κάθε άλλη υποχρέωση, στον τόπο εγκατάστασης του οφειλέτη.

2) Ο συμβαλλόμενος που αλλάζει εγκατάσταση μετά την κατάρτιση της σύμβασης υφίσταται την αύξηση των εξόδων που συνδέονται με την εκπλήρωση της παροχής και τα οποία προκάλεσε μια τέτοια αλλαγή.

ΑΡΘΡΟ 6.1.7*(Πληρωμή με επιταγή ή με άλλα μέσα)*

1) Η πληρωμή μπορεί να πραγματοποιηθεί με κάθε μέσο που είναι σε χρήση υπό κανονικές συνθήκες του εμπορίου στον τόπο πληρωμής.

2) Ο δανειστής, πάντως, ο οποίος σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο, ή αυτοβούλως αποδέχεται επιταγή, άλλη διαταγή ή υπόσχεση πληρωμής, τεκμαίρεται ότι το κάνει υπό τον όρο της εξυπηρέτησης αυτών των μέσων πληρωμής.

ΑΡΘΡΟ 6.1.8*(Πληρωμή με μεταφορά κεφαλαίου)*

1) Εκτός εάν ο δανειστής έχει υποδείξει ένα συγκεκριμένο λογαριασμό, η πληρωμή μπορεί να πραγματοποιηθεί με έμβασμα σε οποιαδήποτε χρηματοπιστωτική εγκατάσταση όπου ο δανειστής έχει κάνει γνωστό ότι διαθέτει λογαριασμό.

2) Σε περίπτωση πληρωμής με έμβασμα, ο οφειλέτης απαλλάσσεται από την υποχρέωσή του από την ημερομηνία κατά την οποία το έμβασμα επιφέρει αποτελέσματα στη χρηματοπιστωτική εγκατάσταση του δανειστή.

ΑΡΘΡΟ 6.1.9

(Νόμισμα πληρωμής)

1) Ο οφειλέτης υποχρέωσης χρηματικού ποσού που εκφράζεται σε νόμισμα άλλο από εκείνο του τόπου πληρωμής, μπορεί να απαλλαγεί καταβάλλοντας στο νόμισμα του τόπου πληρωμής, εκτός,

α) εάν το νόμισμα αυτό δεν είναι ελεύθερα ανταλλάξιμο, ή

β) οι συμβαλλόμενοι συμφώνησαν ότι η πληρωμή θα πραγματοποιηθεί αποκλειστικά στο νόμισμα στο οποίο εκφράζεται η υποχρέωση.

2) Εφόσον ο οφειλέτης βρίσκεται σε αδυναμία να πραγματοποιήσει την πληρωμή στο νόμισμα στο οποίο εκφράζεται η υποχρέωση, ο δανειστής μπορεί, ακόμη και στην περίπτωση του εδαφίου β' της παραγράφου 1, να απαιτήσει την πληρωμή στο νόμισμα του τόπου όπου η πληρωμή θα πρέπει να πραγματοποιηθεί.

3) Η πληρωμή στο νόμισμα του τόπου όπου αυτή πρέπει να πραγματοποιηθεί γίνεται στη συναλλαγματική ισοτιμία που ισχύει εκεί κατά το χρόνο εκπλήρωσης.

4) Πάντως, εάν ο οφειλέτης δεν πλήρωσε κατά το χρόνο εκπλήρωσης της υποχρέωσής του, ο δανειστής μπορεί να απαιτήσει την πληρωμή κατά τη συναλλαγματική ισοτιμία που ισχύει, είτε κατά τον χρόνο εκπλήρωσης, είτε κατά το χρόνο πληρωμής.

ΑΡΘΡΟ 6.1.10

(Απροσδιόριστο νόμισμα)

Εφόσον υποχρέωση καταβολής χρηματικού ποσού δεν εκφράζεται σε συγκεκριμένο νόμισμα, η πληρωμή γίνεται στο νόμισμα του τόπου όπου πρέπει να πραγματοποιηθεί.

ΑΡΘΡΟ 6.1.11

(Έξοδα εκπλήρωσης)

Κάθε συμβαλλόμενος υφίσταται τα έξοδα εκπλήρωσης της παροχής του.

ΑΡΘΡΟ 6.1.12

(Υπολογισμός των πληρωμών)

1) Ο οφειλέτης, που ενέχεται απέναντι στον ίδιο δανειστή για περισσότερες οφειλές χρηματικού ποσού, μπορεί να υποδείξει κατά το χρόνο πληρωμής σε ποία οφειλή επιθυμεί να υπολογισθεί η πληρωμή. Πάντως, η πληρωμή υπολογίζεται κατ' αρχάς στα έξοδα, ύστερα στους ληξιπρόθεσμους τόκους και τέλος στο κεφάλαιο.

2) Εάν δεν υπάρχει υπόδειξη από τον οφειλέτη, ο δανειστής μπορεί εντός εύλογου χρονικού διαστήματος μετά την πληρωμή, να υποδείξει στον οφειλέτη την οφειλή στην οποία την υπολόγισε, αρκεί αυτή να είναι απαιτητή και μη αμφισβητούμενη.

3) Εάν δεν υπάρχει υπολογισμός με βάση μια από τις προηγούμενες παραγράφους, η πληρωμή υπολογίζεται στην οφειλή που ανταποκρίνεται σε ένα από τα κριτήρια που ακολουθούν στη συνέχεια και κατά τη σειρά που αναφέρονται:

α) οφειλή ήδη ληξιπρόθεσμη, ή που θα γίνει κατά προτεραιότητα ληξιπρόθεσμη,

β) οφειλή για την οποία ο δανειστής έχει την ασθενέστερη ασφάλεια,

γ) οφειλή που είναι η πλέον επαχθής για τον οφειλέτη,

δ) η παλαιότερη οφειλή.

Εφόσον κανένα από τα προηγούμενα κριτήρια δεν εφαρμόζεται, η πληρωμή υπολογίζεται αναλογικά σε όλες τις οφειλές.

ΑΡΘΡΟ 6.1.13

(Υπολογισμός σε περίπτωση μη χρηματικής οφειλής)

Το άρθρο 6.1.12, με τις επιβαλλόμενες προσαρμογές, εφαρμόζεται και στον υπολογισμό εκπλήρωσης μη χρηματικών υποχρεώσεων.

ΑΡΘΡΟ 6.1.14

(Αίτηση παροχής δημόσιας άδειας)

Όταν, για την ισχύ της σύμβαση ή την εκπλήρωση των υποχρεώσεων που απορρέουν από αυτή, απαιτείται από το δίκαιο κάποιου κράτους άδεια δημόσιου φορέα, εκτός από αντίθετη ρύθμιση που προκύπτει από διατάξεις του δικαίου αυτού ή από τις περιστάσεις,

α) ο συμβαλλόμενος, που μόνο αυτός έχει την εγκατάστασή του σ' αυτό το κράτος, οφείλει να λάβει τα αναγκαία μέτρα για την απόκτηση της άδειας·

β) σε κάθε άλλη περίπτωση, ο συμβαλλόμενος, του οποίου η εκπλήρωση υποχρέωσής του απαιτεί άδεια, οφείλει να λάβει τα αναγκαία γι' αυτό μέτρα.

ΑΡΘΡΟ 6.1.15

(Διαδικασία απόκτησης της άδειας)

1) Ο συμβαλλόμενος που πρέπει να λάβει τα αναγκαία μέτρα για την απόκτηση της άδειας, οφείλει να το κάνει αμελλητί, υφιστάμενος και τα σχετικά έξοδα.

2) Οφείλει, επίσης και εφόσον ενδείκνυται από τις περιστάσεις, να πληροφορήσει αμελλητί τον αντισυμβαλλόμενό του σχετικά με την παροχή ή μη της άδειας.

ΑΡΘΡΟ 6.1.16*(Άδεια που δεν παρασχέθηκε, ούτε απορρίφθηκε)*

1) Κάθε συμβαλλόμενος μπορεί να καταγγείλει τη σύμβαση, εφόσον, παρά το ότι όλα τα μέτρα που επιβάλλονταν ελήφθησαν από τον συμβαλλόμενο που όφειλε να τα πάρει, η άδεια δεν παρασχέθηκε ούτε απορρίφθηκε εντός της ορισθείσας προθεσμίας, ή εν ελλείψει τέτοιας προθεσμίας εντός εύλογης προθεσμίας από την κατάρτιση της σύμβασης.

2) Η προηγούμενη παράγραφος δεν εφαρμόζεται, όταν η άδεια δεν αφορά παρά μόνο ορισμένους όρους της σύμβασης, εφόσον, ακόμη και στην περίπτωση άρνησης παροχής της άδειας, λαμβανομένων υπόψη των περιστάσεων, θα ήταν εύλογο να διατηρηθούν σε ισχύ οι λοιποί όροι της σύμβασης.

ΑΡΘΡΟ 6.1.17*(Άρνηση παροχής άδειας)*

1) Η άρνηση παροχής άδειας που αφορά την ισχύ της σύμβασης επιφέρει την ακυρότητα της σύμβασης. Η ακυρότητα είναι μερική, εφόσον η άρνηση παροχής άδειας πλήττει μόνο ορισμένους από τους όρους της σύμβασης και, λαμβανομένων υπόψη των περιστάσεων, θεωρείται εύλογο να συνεχίσουν να ισχύουν οι λοιποί όροι της σύμβασης.

2) Οι κανόνες που αναφέρονται στη μη εκπλήρωση της σύμβασης εφαρμόζονται όταν η άρνηση παροχής άδειας καθιστά αδύνατη την ολική ή μερική εκπλήρωση της σύμβασης.

ΤΜΗΜΑ 2 :ΜΕΤΑΒΟΛΗ ΤΩΝ ΣΥΝΘΗΚΩΝ (HARDSHIP)⁵**ΑΡΘΡΟ 6.2.1***(Τήρηση των όρων της σύμβασης)*

Οι συμβαλλόμενοι οφείλουν να εκπληρώσουν τις υποχρεώσεις τους, ακόμη και όταν η εκτέλεσή τους έγινε πιο επαχθής, υπό την επιφύλαξη των διατάξεων που ακολουθούν και αφορούν την μεταβολή των συνθηκών (*Hardship*).

ΑΡΘΡΟ 6.2.2*(Ορισμός)*

Υπάρχει μεταβολή των συνθηκών (*Hardship*), εφόσον επέρχονται γεγονότα που μεταβάλουν βασικά την ισορροπία των παροχών της σύμβασης, είτε επειδή τα έξοδα εκπλήρωσης της παροχής κάποιου από τους συμβαλλόμενους αυξήθηκαν, είτε επειδή η αξία της αντιπαροχής μειώθηκε και:

α) τα γεγονότα αυτά συνέβησαν ή έγιναν γνωστά από τον συμβαλλόμενο που τα υφίσταται μετά την κατάρτιση της σύμβασης·

β) ο συμβαλλόμενος που επιβαρύνεται δεν μπορούσε εύλογα κατά την κατάρτιση της σύμβασης να λάβει υπόψη του τα γεγονότα αυτά·

γ) τα γεγονότα αυτά διαφεύγουν από τον έλεγχό του· και

δ) ο συμβαλλόμενος αυτός δεν ανάλαβε τον κίνδυνο αυτών των γεγονότων.

ΑΡΘΡΟ 6.2.3*(Αποτελέσματα)*

1) Σε περίπτωση τέτοιας μεταβολής των συνθηκών, ο συμβαλλόμενος που επιβαρύνεται μπορεί να ζητήσει να γίνει επαναδιαπραγμάτευση. Το σχετικό αίτημα πρέπει να προβληθεί αμελλητί και να είναι αιτιολογημένο.

2) Η προβολή του αιτήματος από μόνη της δεν παρέχει στον συμβαλλόμενο που επιβαρύνεται το δικαίωμα να αναστείλει την εκτέλεση των υποχρεώσεών του.

⁵ Τόσο στο αγγλικό, όσο και στο γαλλικό πρωτότυπο κείμενο, στον τίτλο του Τμήματος αυτού χρησιμοποιείται μόνο ο όρος *Hardship* (=ιδιαιτέρα σκληρές συνθήκες ως προς την εκπλήρωση), των συστημάτων του Common Law, ενώ στη γερμανική μετάφραση χρησιμοποιείται ως τίτλος του Τμήματος διπλή ορολογία : *veränderte Umstände (Hardship)*, την οποία ακολουθούμε και στην ελληνική μετάφραση, αφού ο ελληνικός όρος αντιστοιχεί προς εκείνο του γερμανικού δικαίου, από το οποίο έχει ληφθεί το άρθρο 388 Α.Κ.

3) Ελλείψει συμφωνίας των συμβαλλομένων εντός εύλογης προθεσμίας, καθ' ένας απ' αυτούς μπορεί να απευθυνθεί στο δικαστήριο.

4) Το δικαστήριο, που διαπιστώνει την ύπαρξη τέτοιας μεταβολής των συνθηκών, μπορεί εφόσον το κρίνει εύλογο:

α) να λύσει τη σύμβαση σε χρόνο και με όρους που ορίζει, ή

β) να προσαρμόσει τη σύμβαση προς το σκοπό να αποκαταστήσει την ισορροπία των παροχών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7 ΜΗ ΕΚΠΛΗΡΩΣΗ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

ΤΜΗΜΑ 1: ΓΙΑ ΤΗΝ ΜΗ ΕΚΠΛΗΡΩΣΗ ΓΕΝΙΚΩΣ

ΑΡΘΡΟ 7.1.1

(Ορισμός)

Ως μη εκπλήρωση της σύμβασης νοείται κάθε παράλειψη από κάποιον των συμβαλλομένων σε οποιαδήποτε από τις υποχρεώσεις του, συμπεριλαμβανομένης και της ελαττωματικής ή εκπρόθεσμης εκπλήρωσης.

ΑΡΘΡΟ 7.1.2

(Γεγονός που οφείλεται στο δανειστή)

Συμβαλλόμενος δεν μπορεί να επικαλεσθεί την μη εκπλήρωση από τον αντισυμβαλλόμενο του στο μέτρο που αυτή οφείλεται σε πράξη ή παράλειψη εκ μέρους του συμβαλλόμενου αυτού (δανειστή) ή σε κάποιο γεγονός του οποίου ο δανειστής ανέλαβε τον κίνδυνο.

ΑΡΘΡΟ 7.1.3

(Ένσταση μη εκπλήρωσης της σύμβασης)

1) Συμβαλλόμενος που οφείλει να εκπληρώσει την παροχή του ταυτόχρονα με τον αντισυμβαλλόμενο του, μπορεί να αναστείλει την εκπλήρωσή της για όσο χρόνο ο αντισυμβαλλόμενος αυτός δεν προσφέρεται να εκπληρώσει την δική του παροχή.

2) Συμβαλλόμενος που οφείλει να εκπληρώσει την παροχή του μετά τον αντισυμβαλλόμενο του, μπορεί να αναστείλει την εκπλήρωσή της για όσο χρόνο ο αντισυμβαλλόμενος αυτός δεν εκπληρώνει τη δική του παροχή.

ΑΡΘΡΟ 7.1.4

(Επανάρθωση από τον οφειλέτη)

1) Ο οφειλέτης που δεν εκπληρώνει την παροχή του μπορεί με έξοδά του να λάβει κάθε μέτρο προς επανόρθωση της μη εκπλήρωσης, αρκεί:

α) να προβεί αμελλητί σε γνωστοποίηση του μέτρου, η οποία να αναφέρει με ποιο τρόπο και σε ποιο χρόνο θα πραγματοποιηθεί το μέτρο·

β) το μέτρο να είναι το ενδεικνυόμενο στις περιστάσεις·

γ) ο δανειστής να μην έχει κανένα θεμιτό λόγο να το αρνηθεί· και

δ) το μέτρο να ληφθεί χωρίς καθυστέρηση.

2) Η γνωστοποίηση της καταγγελίας της σύμβασης δεν αποκλείει το δικαίωμα προς επανόρθωση.

3) Τα δικαιώματα του δανειστή, που είναι ασυμβίβαστα με την εκπλήρωση των παροχών του οφειλέτη, αναστέλλονται και αυτά με την ενεργή γνωστοποίηση της επανόρθωσης μέχρι την εκπνοή της προθεσμίας που προβλέπεται.

4) Ο δανειστής μπορεί να αναστείλει την εκπλήρωση των υποχρεώσεών του για όσο χρονικό διάστημα η επανόρθωση δεν πραγματοποιείται.

5) Παρά την επανόρθωση, ο δανειστής διατηρεί το δικαίωμα προς αποζημίωση για την καθυστέρηση που προκλήθηκε, καθώς και για τη ζημιά που προκλήθηκε ή που δεν κατέστη δυνατό να προληφθεί.

ΑΡΘΡΟ 7.1.5

(Συμπληρωματική προθεσμία προς εκπλήρωση)

1) Σε περίπτωση μη εκπλήρωσης, ο δανειστής μπορεί να γνωστοποιήσει στον οφειλέτη ότι του παρέχει συμπληρωματική προθεσμία προς εκπλήρωση των υποχρεώσεών του.

2) Πριν από την εκπνοή αυτής της προθεσμίας ο δανειστής μπορεί να αναβάλλει την εκπλήρωση των αντίστοιχων υποχρεώσεων του και να ζητήσει αποζημίωση, αλλά δεν μπορεί να ασκήσει οποιοδήποτε άλλο μέσο προστασίας του. Παρ' όλα αυτά ο δανειστής μπορεί να ασκήσει κάθε άλλο μέσο που προβλέπεται από το κεφάλαιο αυτό, όταν ο οφειλέτης του διαβιβάζει γνωστοποίηση με την οποία τον ενημερώνει ότι δεν θα εκπληρώσει τις υποχρεώσεις του εντός της προθεσμίας που του παρασχέθηκε, ή όταν κατά τη διάρκεια της συμπληρωματικής προθεσμίας δεν μεσολαβεί η ορθή εκπλήρωση των υποχρεώσεων του οφειλέτη.

3) Ο δανειστής ο οποίος με τη γνωστοποίησή του παρέχει συμπληρωματική προθεσμία εύλογης διάρκειας, εφόσον η καθυστέρηση ως προς την εκπλήρωση δεν αποτελεί ουσιώδη μη εκπλήρωση, μπορεί να καταγγείλει τη σύμβαση κατά την εκπνοή αυτής της προθεσμίας. Συμπληρωματική προθεσμία μη εύλογης διάρκειας προσαρμόζεται σε εύλογης διάρκειας. Ο δανειστής μπορεί στην γνωστοποίησή του να δηλώσει, ότι η μη εκπλήρωση των υποχρεώσεων εντός της προθεσμίας που παρασχέθηκε προκαλεί την αυτοδίκαιη λήξη της σύμβασης.

4) Η προηγούμενη παράγραφος δεν εφαρμόζεται, εφόσον η μη εκπλήρωση είναι μικρής σημασίας σε σχέση με το σύνολο των υποχρεώσεων του οφειλέτη.

ΑΡΘΡΟ 7.1.6

(Απαλλακτικές ρήτρες)

Συμβαλλόμενος δεν μπορεί να επικαλεσθεί ρήτρα περιοριστική ή απαλλακτική της ευθύνης σε περίπτωση μη εκπλήρωσης υποχρέωσης, ή που του επιτρέπει να καταβάλλει ουσιωδώς διαφορετική παροχή από εκείνη την οποία δικαιούται ευλόγως να αναμένει ο αντισυμβαλλόμενός του, εφόσον λαμβανομένου υπόψη του σκοπού της σύμβασης, θα ήταν καταφανώς ανεπιεικές να γίνει κάτι τέτοιο.

ΑΡΘΡΟ 7.1.7

(Ανώτερη βία)

1) Απαλλάσσεται των συνεπειών της μη εκπλήρωσης ο οφειλέτης, ο οποίος αποδεικνύει ότι αυτή οφείλεται σε εμπόδιο το οποίο διαφεύγει από τον έλεγχο του και που δεν θα ήταν ευλόγως αναμενόμενο να το λάβει υπόψη κατά το χρόνο κατάρτισης της σύμβασης, ή να ματαιώσει ή να υπερβεί το εμπόδιο ή τις συνέπειές του.

2) Όταν το εμπόδιο είναι μόνο προσωρινό, η απαλλαγή παράγει αποτελέσματα κατά τη διάρκεια χρονικού διαστήματος το οποίο, λαμβανομένων υπόψη των συνεπειών του εμποδίου στην εκπλήρωση των υποχρεώσεων της σύμβασης, θεωρείται εύλογο.

3) Ο οφειλέτης πρέπει να γνωστοποιήσει στον δανειστή την ύπαρξη του εμποδίου και τις συνέπειες επί της ικανότητάς του να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις του. Εάν η γνωστοποίηση δεν περιέρχεται στο δανειστή εντός εύλογου χρονικού διαστήματος από τη στιγμή κατά την οποία ο οφειλέτης έλαβε γνώση του εμποδίου ή θα όφειλε να το γνωρίζει, ο οφειλέτης ευθύνεται προς αποζημίωση για τη ζημία που προκλήθηκε από την έλλειψη γνωστοποίησης.

4) Οι διατάξεις του άρθρου αυτού δεν εμποδίζουν τους συμβαλλόμενους να ασκήσουν το δικαίωμά τους για καταγγελία της σύμβασης, για αναστολή εκπλήρωσης των υποχρεώσεών τους, ή να απαιτήσουν την καταβολή τόκων για κάποιο ληξιπρόθεσμο ποσό.

ΤΜΗΜΑ 2 : ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΠΡΟΣ ΕΚΠΛΗΡΩΣΗ

ΑΡΘΡΟ 7.2.1

(Εκπλήρωση υποχρέωσης χρηματικού ποσού)

Σε περίπτωση μη πληρωμής από τον οφειλέτη οφειλής χρηματικού ποσού, ο δανειστής μπορεί να απαιτήσει την πληρωμή.

ΑΡΘΡΟ 7.2.2

(Εκπλήρωση μη χρηματικής υποχρέωσης)

Σε περίπτωση που ο οφειλέτης δεν εκπληρώνει υποχρέωση μη χρηματικού ποσού, ο δανειστής μπορεί να απαιτήσει την εκπλήρωσή της, εκτός εάν,

- α) η εκπλήρωση είναι αδύνατη νομικά ή στα πράγματα,
- β) η εκπλήρωση, ή τα μέσα αναγκαστικής εκτέλεσης που επιβάλλονται, απαιτούν υπέρογκες προσπάθειες ή έξοδα,
- γ) ο δανειστής μπορεί εύλογα να επιτύχει την εκπλήρωση με άλλο τρόπο,
- δ) η εκπλήρωση παρουσιάζει χαρακτήρα αυστηρά προσωπικό, ή

ε) ο δανειστής δεν απαιτεί την εκπλήρωση εντός εύλογης προθεσμίας αφότου έλαβε ή όφειλε να λάβει γνώση της μη εκπλήρωσης.

ΑΡΘΡΟ 7.2.3

(Επανόρθωση και αντικατάσταση)

Το δικαίωμα προς εκπλήρωση περιλαμβάνει ενδεχομένως και το δικαίωμα προς επανόρθωση ή αντικατάσταση του αντικειμένου της παροχής, καθώς και κάθε άλλο μέσο προς αποκατάσταση μιας ελαττωματικής εκπλήρωσης. Οι διατάξεις των άρθρων 7.2.1 και 7.2.2 εφαρμόζονται κατά συνέπεια και στην περίπτωση αυτή.

ΑΡΘΡΟ 7.2.4

(Δικαστική ποινή)

1) Το δικαστήριο, το οποίο διατάσσει τον οφειλέτη να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις του, μπορεί επίσης να του επιβάλλει και χρηματική ποινή για την περίπτωση που δεν συμμορφώνεται με την απόφαση.

2) Η ποινή αυτή είναι πληρωτέα στο δανειστή, εκτός από αντίθετες διατάξεις αναγκαστικού δικαίου του κράτους του δικάζοντος δικαστή. Η πληρωμή της ποινής δεν εμποδίζει το δανειστή από το να απαιτήσει αποζημίωση.

ΑΡΘΡΟ 7.2.5

(Άλλα μέσα προστασίας των δικαιωμάτων του δανειστή)

1) Ο δανειστής, ο οποίος έχει απαιτήσει την εκπλήρωση υποχρέωσης μη χρηματικής παροχής αλλά δεν έχει ικανοποιηθεί εντός της προθεσμίας που έχει τεθεί ή, εν ελλείψει τέτοιας προθεσμίας, εντός εύλογου χρονικού διαστήματος, μπορεί να χρησιμοποιήσει κάθε άλλο μέσο προστασίας των δικαιωμάτων του.

2) Εφόσον η απόφαση του δικαστηρίου, που αφορά στην εκπλήρωση υποχρέωσης εκτός από χρηματικό ποσό, δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο αναγκαστικής εκτέλεσης, ο δανειστής μπορεί να χρησιμοποιήσει κάθε άλλο μέσο προστασίας των δικαιωμάτων του.

ΤΜΗΜΑ 3: ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

ΑΡΘΡΟ 7.3.1

(Δικαίωμα προς καταγγελία)

1) Συμβαλλόμενος μπορεί να καταγγείλει τη σύμβαση, εάν συντρέχει περίπτωση ουσιώδους μη εκπλήρωσης των υποχρεώσεων εκ μέρους του αντισυμβαλλόμενου του.

2) Για τον καθορισμό της ουσιώδους μη εκπλήρωσης των υποχρεώσεων, λαμβάνονται υπόψη ιδίως οι ακόλουθες περιστάσεις:

α) η μη εκπλήρωση να στερεί ουσιωδώς τον δανειστή από ό,τι είχε δικαίωμα να αναμένει από τη σύμβαση, εκτός εάν ο οφειλέτης δεν πρόβλεψε ούτε μπορούσε εύλογα να προβλέψει αυτό το αποτέλεσμα·

β) η αυστηρή εκπλήρωση της υποχρέωσης να αποτελεί την ουσία της σύμβασης·

γ) η μη εκπλήρωση να είναι ηθελημένη ή προκλητική·

δ) η μη εκπλήρωση να επιτρέπει στον δανειστή να πιστεύει ότι δεν μπορεί πλέον να υπολογίζει σε εκπλήρωση στο μέλλον·

ε) σε περίπτωση καταγγελίας της σύμβασης, ο οφειλέτης θα υφίστατο υπέρογκη ζημία που απορρέει από την προετοιμασία της εκπλήρωσης ή την εκπλήρωση.

3) Σε περίπτωση καθυστέρησης ως προς την εκπλήρωση, ο δανειστής μπορεί επίσης να καταγγείλει τη σύμβαση, εάν ο οφειλέτης δεν εκπληρώνει εντός της προθεσμίας που αναφέρεται στο άρθρο 7.1.5.

ΑΡΘΡΟ 7.3.2

(Γνωστοποίηση της καταγγελίας)

1) Το δικαίωμα συμβαλλόμενου να καταγγείλει τη σύμβαση ασκείται με γνωστοποίηση προς τον αντισυμβαλλόμενο.

2) Όταν η προσφορά προς εκπλήρωση είναι καθυστερημένη, ή η εκπλήρωση δεν ανταποκρίνεται στους όρους της σύμβασης, ο δανειστής χάνει το δικαίωμα προς καταγγελία της σύμβασης, εφόσον δεν προβαίνει στην γνωστοποίηση προς τον αντισυμβαλλόμενο του εντός εύλογης προθεσμίας από το χρονικό σημείο κατά το οποίο έλαβε ή όφειλε να είχε λάβει

γνώση της καθυστερημένης αυτής προσφοράς ή της μη σύμφωνης με τους όρους της σύμβασης εκπλήρωσης.

ΑΡΘΡΟ 7.3.3

(Προβλεπόμενη μη εκπλήρωση)

Συμβαλλόμενος θεμελιώνει δικαίωμα να καταγγείλει τη σύμβαση, εφόσον ήδη πριν από το χρόνο εκπλήρωσής της είναι προφανές ότι θα υπάρξει ουσιώδης μη εκπλήρωση εκ μέρους του αντισυμβαλλομένου του.

ΑΡΘΡΟ 7.3.4

(Επαρκείς ασφάλειες καλής εκπλήρωσης)

Ο συμβαλλόμενος που εύλογα θεωρεί ότι θα υπάρξει ουσιώδης μη εκπλήρωση από τον αντισυμβαλλόμενο του, μπορεί να απαιτήσει απ' αυτόν να του παράσχει επαρκείς ασφάλειες για την καλή εκπλήρωση, αλλά και να αναστείλει στο μεσοδιάστημα την εκπλήρωση των δικών του υποχρεώσεων. Μπορεί να καταγγείλει τη σύμβαση, εφόσον οι ασφάλειες αυτές δεν του παρασχέθηκαν εντός εύλογης προθεσμίας.

ΑΡΘΡΟ 7.3.5

(Αποτελέσματα της καταγγελίας)

1) Η καταγγελία της σύμβασης απαλλάσσει για το μέλλον τους συμβαλλόμενους από τις αμοιβαίες υποχρεώσεις τους.

2) Δεν αποκλείει το δικαίωμα να ζητηθεί αποζημίωση για μη εκπλήρωση.

3) Δεν έχει αποτελέσματα επί των ρητρών της σύμβασης που αφορούν τη ρύθμιση των διαφορών, ούτε επί κάθε άλλης ρήτρας που προορίζεται να επιφέρει αποτελέσματα ακόμη και σε περίπτωση καταγγελίας.

ΑΡΘΡΟ 7.3.6

(Επιστροφή των παροχών συμβάσεων που εκπληρώνονται δια μιας)

1) Μετά την καταγγελία σύμβασης της οποίας οι παροχές εκπληρώνονται δια μιας, κάθε συμβαλλόμενος μπορεί να ζητήσει την επιστροφή αυτών που είχε παράσχει προς εκπλήρωση των υποχρεώσεών του, εφόσον προβαίνει ταυτόχρονα στην επιστροφή των όσων ο ίδιος είχε δεχθεί.

2) Εάν η επιστροφή των παροχών με την μορφή που εκπληρώθηκαν είναι αδύνατη ή μη ενδεικνυόμενη, πρέπει να γίνει σύμφωνα με τη χρηματική τους αξία εφόσον αυτό κρίνεται εύλογο.

3) Ο συμβαλλόμενος που δέχεται την εκπλήρωση δεν οφείλει να αποκαταστήσει τη χρηματική αξία, εφόσον η αδυναμία να αποκατασταθεί η παροχή με την μορφή που εκπληρώθηκε βαρύνει τον αντισυμβαλλόμενο του.

4) Αποζημίωση μπορεί να ζητηθεί για τα εύλογα έξοδα που ήταν αναγκαία για να διατηρηθεί και συντηρηθεί ότι είχε παρασχεθεί.

ΑΡΘΡΟ 7.3.7

(Επιστροφή των παροχών συμβάσεων σταδιακής εκπλήρωσης)

1) Μετά την καταγγελία σύμβασης σταδιακής εκπλήρωσης, η επιστροφή των παροχών δεν μπορεί να επέλθει παρά μόνο για τη χρονική περίοδο μετά την καταγγελία, υπό τον όρο ότι η σύμβαση μπορεί να διαιρεθεί σε τμήματα.

2) Στο μέτρο που επέρχεται επιστροφή των παροχών, οι διατάξεις του άρθρου 7.3.6 εφαρμόζονται επίσης.

ΤΜΗΜΑ 4: ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΗ

ΑΡΘΡΟ 7.4.1

(Δικαίωμα προς αποζημίωση)

Η μη εκπλήρωση υποχρέωσης παρέχει στο δανειστή το δικαίωμα προς αποζημίωση, είτε αποκλειστικά, είτε μαζί με άλλα μέσα προστασίας, υπό την επιφύλαξη απαλλαγών που προβλέπονται στις Αρχές αυτές.

ΑΡΘΡΟ 7.4.2

(Πλήρης αποκατάσταση της ζημίας)

1) Ο δανειστής έχει δικαίωμα για πλήρη αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη λόγω της μη εκπλήρωσης της σύμβασης. Η ζημία περιλαμβάνει την απώλεια την οποία υπέστη και

την ωφέλεια που στερήθηκε, λαμβανομένου υπόψη και του κέρδους που συνεπάγεται για τον δανειστή η αποφυγή κάθε δαπάνης ή απώλειας.

2) Η ζημία μπορεί να μην είναι χρηματικού χαρακτήρα και να απορρέει ιδίως από φυσική ή ηθική βλάβη.

ΑΡΘΡΟ 7.4.3

(Βεβαιότητα της ζημίας)

1) Δεν επανορθώνεται παρά μόνο η ζημία, ακόμη και μέλλουσα, η οποία προσδιορίζεται με εύλογο βαθμό βεβαιότητας.

2) Η απώλεια προσδοκόμενου κέρδους μπορεί να αποκατασταθεί στο μέτρο των πιθανοτήτων της πραγματοποίησής του.

3) Η ζημία της οποίας το ύψος δεν μπορεί να προσδιορισθεί με ικανοποιητικό βαθμό βεβαιότητας, εκτιμάται κατά την ελεύθερη κρίση του δικαστηρίου.

ΑΡΘΡΟ 7.4.4

(Δυνατότητα πρόβλεψης της ζημίας)

Ο οφειλέτης ενέχεται μόνο για τη ζημία την οποία είχε προβλέψει ή την οποία θα μπορούσε ευλόγως να προβλέψει κατά το χρόνο της κατάρτισης της σύμβασης, ως προφανή συνέπεια της μη εκπλήρωσης των υποχρεώσεών του.

ΑΡΘΡΟ 7.4.5

(Απόδειξη της ζημίας σε περίπτωση αντικατάστασης της σύμβασης)

Ο δανειστής ο οποίος έχει καταγγείλει τη σύμβαση και προβαίνει σε άλλη σύμβαση που την αντικαθιστά, μπορεί να εισπράξει τη διαφορά μεταξύ του τιμήματος της αρχικής σύμβασης και εκείνου της σύμβασης που την αντικαθιστά, καθώς και αποζημίωση για κάθε πρόσθετη ζημία.

ΑΡΘΡΟ 7.4.6

(Απόδειξη της ζημίας με αναφορά στο τρέχον τίμημα)

1) Ο δανειστής ο οποίος κατήγγειλε τη σύμβαση αλλά δεν προβαίνει σε άλλη σύμβαση που την αντικαθιστά, μπορεί εφόσον υπάρχει τρέχον τίμημα για την συμφωνηθείσα παροχή, να εισπράξει τη διαφορά μεταξύ του τιμήματος που προβλέπεται στη σύμβαση και του τρέχοντος τιμήματος για την ίδια παροχή κατά την ημερομηνία της καταγγελίας, καθώς και αποζημίωση για κάθε πρόσθετη ζημία.

2) Ως τρέχον τίμημα νοείται το τίμημα που εφαρμόζεται γενικά για παροχή που πραγματοποιείται σε συγκριτικά αντίστοιχες περιστάσεις στον τόπο όπου θα έπρεπε να πραγματοποιηθεί, ή, εν ελλείψει τέτοιου τόπου, το τρέχον τίμημα που εφαρμόζεται σε άλλο τόπο ο οποίος θεωρείται εύλογο να ληφθεί ως τόπος αναφοράς σχετικά.

ΑΡΘΡΟ 7.4.7

(Ζημία μερικώς οφειλόμενη στο δανειστή)

Εφόσον η ζημία αποδίδεται μερικώς σε πράξη ή παράλειψη του δανειστή ή σε άλλο γεγονός του οποίου ο δανειστής ανέλαβε τον κίνδυνο, το ύψος της αποζημίωσης μειώνεται κατά το μέτρο που οι παράγοντες αυτοί συνέβαλαν στην πραγματοποίηση της ζημιάς, λαμβανόμενης υπόψη και της αντίστοιχης συμπεριφοράς των συμβαλλομένων.

ΑΡΘΡΟ 7.4.8

(Περιορισμός της ζημίας)

1) Ο οφειλέτης δεν ευθύνεται για τη ζημία κατά το μέτρο που ο δανειστής θα μπορούσε να την περιορίσει με εύλογα μέσα.

2) Ο δανειστής μπορεί να απαιτήσει τις εύλογες δαπάνες που προκλήθηκαν για να μειωθεί η ζημία.

ΑΡΘΡΟ 7.4.9

(Τόκοι για την μη πληρωμή χρηματικών ποσών)

1) Σε περίπτωση μη πληρωμής ληξιπρόθεσμου χρηματικού ποσού, ο δανειστής έχει δικαίωμα σε τόκους επί του ποσού από τότε που κατέστη απαιτητό μέχρι και το χρόνο πληρωμής του, ακόμη κι' αν υπήρξε απαλλαγή.

2) Ως επιτόκιο εφαρμόζεται το μέσο τραπεζικό επιτόκιο για βραχυπρόθεσμα δάνεια που συνολολογήθηκαν στο νόμισμα πληρωμής της σύμβασης, το οποίο ισχύει στον τόπο όπου πρόκειται να πραγματοποιηθεί η πληρωμή, ή, σε περίπτωση έλλειψης τέτοιου επιτοκίου στο τόπο αυτό, το ίδιο επιτόκιο στο κράτος του νομίσματος πληρωμής. Σε περίπτωση έλλειψης τέτοιου επιτοκίου στον ένα και στον άλλο τόπο, ως επιτόκιο εφαρμόζεται εκείνο που υποδεικνύεται για τη συγκεκριμένη περίπτωση από το δίκαιο του κράτους του νομίσματος πληρωμής.

3) Ο δανειστής έχει επίσης δικαίωμα προς αποζημίωση για κάθε επιπλέον ζημία.

ΑΡΘΡΟ 7.4.10*(Τόκοι επί της αποζημίωσης)*

Εκτός από αντίθετη συμφωνία, η αποζημίωση για μη εκπλήρωση παροχής πλην χρηματικού ποσού καθίσταται τοκοφόρος από την ημερομηνία της μη εκπλήρωσης.

ΑΡΘΡΟ 7.4.11*(Τρόπος χρηματικής αποκατάστασης)*

1) Η αποζημίωση καταβάλλεται δια μιας. Είναι δυνατό, πάντως, λόγω της φύσεως της ζημίας, να αποτελέσει αντικείμενο περιοδικών καταβολών.

2) Οι περιοδικές καταβολές μπορούν να συνοδεύονται από αναπροσαρμογή τους.

ΑΡΘΡΟ 7.4.12*(Νόμισμα υπολογισμού της αποζημίωσης)*

Η αποζημίωση υπολογίζεται είτε στο νόμισμα στο οποίο η χρηματική υποχρέωση εκφράζεται, είτε στο νόμισμα στο οποίο επήλθε η ζημία, ανάλογα με το τι είναι το πλεόν ενδεικνυόμενο.

ΑΡΘΡΟ 7.4.13*(Ποινική ρήτρα καθοριζόμενη στη σύμβαση)*

1) Όταν η σύμβαση αναφέρει, ότι αυτός που παραλείπει να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις του θα καταβάλει ορισμένο ποσό λόγω της μη εκπλήρωσης, το ποσό αυτό θα παρέχεται στο δανειστή ανεξάρτητα της ζημίας που υπέστη πραγματικά *(ποινική ρήτρα)*.

2) Παρ' όλα αυτά και παρά οποιαδήποτε αντίθετη συμφωνία, η αποζημίωση *(ποινική ρήτρα)* αυτή μπορεί να μειωθεί, εάν είναι καταφανώς υπέρογκη σε σχέση με τη ζημία που απορρέει από την μη εκπλήρωση και τις άλλες περιστάσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8 ΣΥΜΨΗΦΙΣΜΟΣ

ΑΡΘΡΟ 8.1*(Προϋποθέσεις συμψηφισμού)*

1) Όταν δύο πρόσωπα είναι αντίστοιχα οφειλέτες χρηματικών ποσών, ή οφειλών όμοιου χαρακτήρα, ένα από αυτά ("το πρώτο μέρος") μπορεί να συμψηφίσει την οφειλή που έχει απέναντι στον δανειστή του ("το άλλο μέρος"), εφόσον κατά τον χρόνο του συμψηφισμού,

α) το πρώτο μέρος έχει το δικαίωμα να καταβάλλει την οφειλή του,

β) η οφειλή του άλλου μέρους είναι βεβαία ως προς την ύπαρξη και το ποσόν της και απαιτητή.

2) Εάν οι οφειλές των δύο μερών προκύπτουν από την ίδια σύμβαση, το πρώτο μέρος μπορεί να συμψηφίσει την οφειλή του με οφειλή του άλλου μέρους που δεν είναι βέβαιη ως προς την ύπαρξη ή το ποσό της.

ΑΡΘΡΟ 8.2*(Συμψηφισμός οφειλών σε αλλοδαπό νόμισμα)*

Όταν οι οφειλές χρηματικού ποσού πρέπει να πληρωθούν σε διαφορετικά νομίσματα, ο συμψηφισμός δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί παρά μόνον εφόσον τα δύο νομίσματα είναι ελεύθερα ανταλλάξιμα και τα δύο μέρη δεν συμφώνησαν ότι το πρώτο μέρος πρέπει να εκπληρώσει την οφειλή του σε ένα συγκεκριμένο νόμισμα.

ΑΡΘΡΟ 8.3*(Συμψηφισμός με γνωστοποίηση)*

Ο συμψηφισμός πραγματοποιείται με γνωστοποίηση προς το άλλο μέρος.

ΑΡΘΡΟ 8.4*(Περιεχόμενο της γνωστοποίησης)*

1) Η γνωστοποίηση πρέπει να αναφέρει κατά τρόπο επαρκώς ακριβή τις οφειλές που αφορά ο συμψηφισμός.

2) Εάν η γνωστοποίηση δεν αναφέρει τις οφειλές για τις οποίες ασκείται ο συμψηφισμός, το άλλο μέρος μπορεί εντός εύλογου χρονικού διαστήματος, να δηλώσει προς το πρώτο μέρος την οφειλή ή τις οφειλές που επιθυμεί να συμψηφίσει. Εφόσον δεν υπάρχει τέτοια δήλωση, ο συμψηφισμός ασκείται αναλογικά προς όλες τις οφειλές.

ΑΡΘΡΟ 8.5*(Αποτελέσματα του συμψηφισμού)*

- 1) Ο συμψηφισμός αποσβένει τις οφειλές.
- 2) Εάν οι οφειλές διαφέρουν ως προς το ύψος τους, ο συμψηφισμός τις αποσβένει μέχρι του ύψους της κατώτερης οφειλής.
- 3) Ο συμψηφισμός έχει αποτελέσματα από την ημέρα της γνωστοποίησης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9
ΕΚΧΩΡΗΣΗ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ,
ΜΕΤΑΒΙΒΑΣΗ ΟΦΕΙΛΩΝ, ΕΚΧΩΡΗΣΗ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ

ΤΜΗΜΑ 1 : ΕΚΧΩΡΗΣΗ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ**ΑΡΘΡΟ 9.1.1***(Ορισμοί)*

Εκχώρηση απαιτήσεων είναι η μεταβίβαση με συμφωνία, που κάνει ένα πρόσωπο (ο "εκχωρητής") σε ένα άλλο πρόσωπο (ο "εκδοχέας") μιας απαίτησης του εκχωρητή απέναντι σε ένα τρίτο πρόσωπο (ο "οφειλέτης"), σχετικής με την καταβολή χρηματικού ποσού ή άλλης παροχής. Η μεταβίβαση μπορεί να γίνει και για σύσταση δικαιώματος ασφάλειας επί της απαίτησης.

ΑΡΘΡΟ 9.1.2*(Αποκλεισμοί)*

Το παρόν Τμήμα δεν ρυθμίζει τις μεταβιβάσεις που πραγματοποιούνται σύμφωνα με τους ειδικούς κανόνες που εφαρμόζονται στις μεταβιβάσεις:

- α) τίτλων, όπως αξιόγραφα, αποδεικτικοί τίτλοι κυριότητας, καθώς και χρηματοπιστωτικοί τίτλοι, ή
- β) απαιτήσεων στα πλαίσια μεταβίβασης επιχείρησης.

ΑΡΘΡΟ 9.1.3*(Δυνατότητα εκχώρησης μη χρηματικών απαιτήσεων)*

Απαίτηση σχετική με την εκπλήρωση μη χρηματικής παροχής δεν μπορεί να εκχωρηθεί, παρά μόνο εφόσον η εκχώρηση δεν καθιστά την υποχρέωση ουσιαδώς επαχθέστερη.

ΑΡΘΡΟ 9.1.4*(Μερική εκχώρηση)*

- 1) Απαίτηση σχετική με την πληρωμή χρηματικού ποσού μπορεί να εκχωρηθεί μερικώς.
- 2) Απαίτηση σχετική με την εκτέλεση μη χρηματικής παροχής δεν μπορεί να εκχωρηθεί μερικώς, παρά μόνο εφόσον είναι διαιρετή και η εκχώρηση δεν καθιστά την υποχρέωση ουσιαδώς επαχθέστερη.

ΑΡΘΡΟ 9.1.5*(Μελλοντικές απαιτήσεις)*

Μελλοντική απαίτηση θεωρείται ότι εκχωρήθηκε κατά το χρόνο σύναψης της συμφωνίας εκχώρησης υπό την προϋπόθεση ότι κατά το χρόνο της γένεσής της μπορεί να προσδιορισθεί ως η απαίτηση που εκχωρήθηκε.

ΑΡΘΡΟ 9.1.6*(Εκχώρηση απαιτήσεων που δεν εξατομικεύονται)*

Περισσότερες απαιτήσεις μπορούν να εκχωρηθούν συνολικά χωρίς εξατομίκευσή τους, υπό την προϋπόθεση ότι οι απαιτήσεις αυτές μπορούν, κατά το χρόνο της εκχώρησής τους ή κατά το χρόνο γένεσής τους, να προσδιορισθούν ως οι απαιτήσεις που εκχωρούνται.

ΑΡΘΡΟ 9.1.7*(Αρκεί η συμφωνία εκχωρητή και εκδοχέα)*

- 1) Απαίτηση εκχωρείται με μόνη τη συμφωνία μεταξύ εκχωρητή και εκδοχέα, χωρίς γνωστοποίηση στον οφειλέτη.

2) Η συναίνεση του οφειλέτη δεν απαιτείται, παρά μόνο εφόσον η υποχρέωση κατά τις περιστάσεις φέρει ουσιωδώς προσωπικό χαρακτήρα.

ΑΡΘΡΟ 9.1.8

(Πρόσθετα έξοδα για τον οφειλέτη)

Ο οφειλέτης δικαιούται αποζημίωσης από τον εκχωρητή ή τον εκδοχέα για τα πρόσθετα έξοδα που προκλήθηκαν από την εκχώρηση.

ΑΡΘΡΟ 9.1.9

(Ρήτρες για μη εκχώρηση)

1) Η εκχώρηση απαίτησης σχετικής με την πληρωμή χρηματικού ποσού είναι ισχυρή παρά την ύπαρξη συμφωνίας μεταξύ εκχωρητή και οφειλέτη που περιορίζει ή απαγορεύει μια τέτοια εκχώρηση. Ο εκχωρητής μπορεί, πάντως, να ευθύνεται απέναντι στον οφειλέτη για μη εκπλήρωση των υποχρεώσεών του.

2) Η εκχώρηση απαίτησης σχετικής με την εκπλήρωση μη χρηματικής παροχής δεν είναι ισχυρή, εφόσον παραβιάζει συμφωνία εκχωρητή και οφειλέτη που περιορίζει ή απαγορεύει μια τέτοια εκχώρηση. Όμως, η εκχώρηση είναι ισχυρή εάν ο εκδοχέας κατά τη στιγμή της εκχώρησης δεν γνώριζε ούτε όφειλε να γνωρίζει την ύπαρξη της συμφωνίας αυτής. Στην περίπτωση αυτή ο εκχωρητής μπορεί να υπέχει ευθύνη απέναντι στον οφειλέτη για μη εκπλήρωση των υποχρεώσεών του.

ΑΡΘΡΟ 9.1.10

(Γνωστοποίηση στον οφειλέτη)

1) Για όσο χρόνο η εκχώρηση δεν του γνωστοποιήθηκε από τον εκχωρητή ή τον εκδοχέα, ο οφειλέτης απαλλάσσεται καταβάλλοντας στον εκχωρητή.

2) Μετά τη λήψη τέτοιας γνωστοποίησης, ο οφειλέτης δεν μπορεί πλέον να απαλλαγεί παρά καταβάλλοντας στον εκδοχέα.

ΑΡΘΡΟ 9.1.11

(Διαδοχικές εκχωρήσεις)

Εάν ο εκχωρητής εκχωρεί την ίδια απαίτηση σε δύο ή περισσότερους διαδοχικούς εκδοχείς, ο οφειλέτης απαλλάσσεται καταβάλλοντας σύμφωνα με τη σειρά που δέχθηκε τις σχετικές γνωστοποιήσεις.

ΑΡΘΡΟ 9.1.12

(Επαρκής απόδειξη της εκχώρησης)

1) Εάν η γνωστοποίηση της εκχώρησης γίνεται από τον εκδοχέα, ο οφειλέτης μπορεί να ζητήσει από αυτόν να του παράσχει εντός εύλογης προθεσμίας επαρκή απόδειξη της πραγματοποίησης της εκχώρησης.

2) Για όσο χρόνο δεν λαμβάνει τέτοια επαρκή απόδειξη, ο οφειλέτης μπορεί να καθυστερήσει την καταβολή.

3) Η γνωστοποίηση είναι χωρίς αποτέλεσμα, εφόσον η επαρκής απόδειξη δεν παρέχεται.

4) Επαρκή απόδειξη μπορεί να αποτελέσει ιδίως έγγραφο που προέρχεται από τον εκχωρητή και καταδεικνύει ότι η εκχώρηση πραγματοποιήθηκε.

ΑΡΘΡΟ 9.1.13

(Μέσα άμυνας και συμψηφισμός)

1) Ο οφειλέτης μπορεί να αντιτάξει κατά του εκδοχέα όλα τα μέσα άμυνας, που θα μπορούσε να αντιτάξει κατά του εκχωρητή.

2) Ο οφειλέτης μπορεί να ασκήσει απέναντι στον εκδοχέα κάθε δικαίωμα προς συμψηφισμό, που διέθετε απέναντι στον εκχωρητή μέχρι τη στιγμή που δέχθηκε την γνωστοποίηση της εκχώρησης.

ΑΡΘΡΟ 9.1.14

(Δικαιώματα σχετικά με την εκχωρούμενη απαίτηση)

Εκχώρηση απαίτησης μεταβιβάζει στον εκδοχέα:

α) όλα τα δικαιώματα του εκχωρητή για καταβολή χρηματικού ποσού ή άλλης παροχής που προβλέπονται από τη σύμβαση και αφορούν την εκχωρούμενη απαίτηση και

β) όλα τα δικαιώματα που ασφαλίζουν την ικανοποίηση της εκχωρούμενης απαίτησης.

ΑΡΘΡΟ 9.1.15

(Εγγυήσεις οφειλόμενες από τον εκχωρητή)

Εκτός από αντίθετη δήλωσή του, ο εκχωρητής εγγυάται προς τον εκδοχέα ότι:

α) Η εκχωρούμενη απαίτηση υφίσταται κατά το χρόνο της εκχώρησης, εκτός αν πρόκειται για μέλλουσα απαίτηση,

β) ο εκχωρητής έχει δικαίωμα να εκχωρήσει την απαίτηση,

γ) η απαίτηση δεν εκχωρήθηκε προηγουμένως σε άλλο εκδοχέα και είναι ελεύθερη από οποιοδήποτε δικαίωμα ή αξίωση τρίτου,

δ) ο οφειλέτης δεν μπορεί να αντιτάξει κανένα μέσο άμυνας,

ε) ο οφειλέτης ή ο εκχωρητής δεν έχουν γνωστοποιήσει συμφηφισμό με την εκχωρούμενη απαίτηση και δεν πρόκειται να προβούν σε τέτοια γνωστοποίηση,

στ) ο εκχωρητής θα αποκαταστήσει στον εκδοχέα κάθε καταβολή που ο εκχωρητής δέχθηκε από τον οφειλέτη πριν από την γνωστοποίηση της εκχώρησης.

ΤΜΗΜΑ 2 : ΜΕΤΑΒΙΒΑΣΗ ΟΦΕΙΛΩΝ

ΑΡΘΡΟ 9.2.1

(Τρόποι μεταβίβασης)

Υποχρέωση προς πληρωμή χρηματικού ποσού ή καταβολή άλλης παροχής μπορεί να μεταβιβασθεί από ένα πρόσωπο (ο "αρχικός οφειλέτης") σε άλλο πρόσωπο (ο "νέος οφειλέτης"):

α) είτε με συμφωνία μεταξύ του αρχικού οφειλέτη και του νέου οφειλέτη, με την επιφύλαξη του άρθρου 9.2.3,

β) είτε με συμφωνία μεταξύ του δανειστή και του νέου οφειλέτη, με την οποία ο νέος οφειλέτης αναλαμβάνει την υποχρέωση.

ΑΡΘΡΟ 9.2.2

(Αποκλεισμός)

Το παρόν Τμήμα, δεν ρυθμίζει τις μεταβιβάσεις οφειλών που πραγματοποιούνται σύμφωνα με ειδικούς κανόνες εφαρμοζόμενους στις μεταβιβάσεις οφειλών στα πλαίσια μεταβίβασης επιχείρησης.

ΑΡΘΡΟ 9.2.3

(Απαίτηση της συναίνεσης του δανειστή για τη μεταβίβαση)

Η μεταβίβαση οφειλής με συμφωνία μεταξύ αρχικού οφειλέτη και νέου οφειλέτη απαιτεί τη συναίνεση του δανειστή.

ΑΡΘΡΟ 9.2.4

(Προϋπάρχουσα συναίνεση του δανειστή)

1) Ο δανειστής μπορεί να παράσχει τη συναίνεσή του ήδη πριν από τη μεταβίβαση.

2) Εάν ο δανειστής έχει παράσχει την συναίνεσή του από πριν, η μεταβίβαση της οφειλής παράγει αποτελέσματα αφότου αυτή γνωστοποιείται στο δανειστή, ή αφότου ο δανειστής την αποδέχεται.

ΑΡΘΡΟ 9.2.5

(Απαλλαγή του αρχικού οφειλέτη)

1) Ο δανειστής μπορεί να απαλλάξει τον αρχικό οφειλέτη.

2) Ο δανειστής μπορεί επίσης να διατηρήσει τον αρχικό οφειλέτη ως οφειλέτη για την περίπτωση κατά την οποία ο νέος οφειλέτης δεν θα εκπλήρωνε ορθά την υποχρέωσή του.

3) Σε κάθε άλλη περίπτωση ο αρχικός οφειλέτης και ο νέος οφειλέτης δεσμεύονται από κοινού και εις ολόκληρο.

ΑΡΘΡΟ 9.2.6

(Εκπλήρωση από τρίτο)

1) Χωρίς τη συναίνεση του δανειστή, ο οφειλέτης μπορεί να συμφωνήσει με άλλο πρόσωπο ότι αυτό θα εκπληρώσει την υποχρέωση στη θέση του οφειλέτη, εκτός εάν η υποχρέωση κατά τις περιστάσεις έχει χαρακτήρα ουσιαδώς προσωπικό.

2) Ο δανειστής διατηρεί την αξίωσή του κατά του οφειλέτη.

ΑΡΘΡΟ 9.2.7

(Μέσα άμυνας και συμφηφισμός)

1) Ο νέος οφειλέτης μπορεί να αντιτάξει στο δανειστή όλα τα μέσα άμυνας τα οποία ο αρχικός οφειλέτης θα μπορούσε να αντιτάξει στο δανειστή.

2) Ο νέος οφειλέτης δεν μπορεί να ασκήσει απέναντι στο δανειστή δικαίωμα συμφηφισμού που διέθετε ο αρχικός οφειλέτης απέναντι στο δανειστή.

ΑΡΘΡΟ 9.2.8

(Δικαιώματα που σχετίζονται με την οφειλή που μεταβιβάσθηκε)

1) Ο δανειστής μπορεί να προβάλλει απέναντι στο νέο οφειλέτη όλα τα δικαιώματά του προς καταβολή χρηματικού ποσού ή άλλης παροχής που προβλέπονται από τη σύμβαση από τη οποία απορρέει η οφειλή που μεταβιβάσθηκε.

2) Εάν ο αρχικός οφειλέτης απαλλάσσεται σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 9.2.5, κάθε άλλο πρόσωπο εκτός του νέου οφειλέτη, που έχει εγγυηθεί την καταβολή απαλλάσσεται επίσης, εκτός εάν αυτό το άλλο πρόσωπο δέχεται να διατηρήσει την εγγύηση υπέρ του δανειστή.

3) Η απαλλαγή του αρχικού οφειλέτη προκαλεί επίσης την απόσβεση κάθε ασφάλειας που παραχώρησε στον δανειστή ο αρχικός οφειλέτης προς εξασφάλιση της εκπλήρωσης της υποχρέωσης, εκτός εάν η ασφάλεια παρέχεται επί πράγματος το οποίο μεταβιβάστηκε στα πλαίσια σχέσεως μεταξύ του αρχικού και του νέου οφειλέτη.

ΤΜΗΜΑ 3 : ΕΚΧΩΡΗΣΗ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ

ΑΡΘΡΟ 9.3.1

(Ορισμός)

"Εκχώρηση σύμβασης" αποτελεί η μεταβίβαση με συμφωνία που πραγματοποιεί ένα πρόσωπο (ο "εκχωρητής") προς άλλο πρόσωπο (ο "εκδοχέας") των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων του εκχωρητή που δημιουργήθηκαν από μια σύμβασή του με ένα τρίτο πρόσωπο ("αντισυμβαλλόμενος του εκχωρητή").

ΑΡΘΡΟ 9.3.2

(Αποκλεισμός)

Το παρόν Τμήμα δεν ρυθμίζει τις εκχωρήσεις συμβάσεων που πραγματοποιούνται κατά τους ειδικούς κανόνες που εφαρμόζονται στις εκχωρήσεις συμβάσεων στα πλαίσια μεταβίβασης επιχείρησης.

ΑΡΘΡΟ 9.3.3

(Απαίτηση συναίνεσης από τον αντισυμβαλλόμενο του εκχωρητή)

Η εκχώρηση σύμβασης απαιτεί τη συναίνεση του αντισυμβαλλόμενου του εκχωρητή.

ΑΡΘΡΟ 9.3.4

(Προϋπάρχουσα συναίνεση του αντισυμβαλλόμενου του εκχωρητή)

1) Ο αντισυμβαλλόμενος του εκχωρητή μπορεί να δώσει τη συναίνεσή του από πριν.
2) Εάν ο αντισυμβαλλόμενος του εκχωρητή έδωσε τη συναίνεσή του από πριν, η εκχώρηση της σύμβασης παράγει αποτελέσματα αφότου η εκχώρηση γνωστοποιήθηκε στον αντισυμβαλλόμενο αυτό, ή αφότου αυτός την αποδέχεται.

ΑΡΘΡΟ 9.3.5

(Απαλλαγή του εκχωρητή)

1) Ο αντισυμβαλλόμενος του εκχωρητή μπορεί να απαλλάξει τον εκχωρητή.
2) Ο αντισυμβαλλόμενος του εκχωρητή μπορεί επίσης να διατηρήσει τον εκχωρητή ως οφειλέτη για την περίπτωση που ο εκδοχέας δεν θα εκπλήρωνε ορθά τις υποχρεώσεις του.
3) Σε κάθε άλλη περίπτωση ο εκχωρητής και ο εκδοχέας δεσμεύονται από κοινού και εις ολόκληρο.

ΑΡΘΡΟ 9.3.6

(Μέσα άμυνας και συμψηφισμός)

1) Στο μέτρο που η εκχώρηση σύμβασης περιλαμβάνει εκχώρηση απαιτήσεων, το άρθρο 9.1.13 εφαρμόζεται ανάλογα.
2) Στο μέτρο που η εκχώρηση σύμβασης περιλαμβάνει μεταβίβαση οφειλών, το άρθρο 9.2.7 εφαρμόζεται ανάλογα.

ΑΡΘΡΟ 9.3.7

(Δικαιώματα που μεταβιβάζονται μαζί με τη σύμβαση)

1) Στο μέτρο που η εκχώρηση σύμβασης περιλαμβάνει εκχώρηση απαιτήσεων το άρθρο 9.1.14 εφαρμόζεται ανάλογα.
2) Στο μέτρο που η εκχώρηση σύμβασης περιλαμβάνει μεταβίβαση οφειλών, το άρθρο 9.2.8 εφαρμόζεται ανάλογα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10 ΧΡΟΝΟΣ ΠΑΡΑΓΡΑΦΗΣ

ΑΡΘΡΟ 10.1*(Ρυθμίσεις του κεφαλαίου)*

1) Τα δικαιώματα που διέπονται από τις Αρχές αυτές δεν μπορούν πλέον να ασκηθούν μετά την εκπνοή ενός ορισμένου χρόνου, που ονομάζεται "χρόνος παραγραφής", σύμφωνα με τους κανόνες αυτού του Κεφαλαίου.

2) Το παρόν Κεφάλαιο δεν ρυθμίζει τον χρόνο κατά τη διάρκεια του οποίου με βάση τις Αρχές αυτές ένας συμβαλλόμενος για να αποκτήσει ή ασκήσει δικαίωμά του οφείλει να απευθύνει γνωστοποίηση στον αντισυμβαλλόμενό του, ή να προβεί σε άλλη πράξη εκτός από προσφυγή στα δικαστήρια.

ΑΡΘΡΟ 10.2*(Χρόνος παραγραφής)*

1) Ο γενικός χρόνος παραγραφής είναι τρία έτη από την επόμενη της ημέρας κατά την οποία ο δανειστής γνώριζε ή οφείλει να γνωρίζει τα πραγματικά γεγονότα που του επέτρεπαν να ασκήσει το δικαίωμά του.

2) Σε κάθε περίπτωση ο μέγιστος χρόνος παραγραφής είναι δέκα έτη από την επομένη της ημέρας όπου το δικαίωμα μπορούσε να ασκηθεί.

ΑΡΘΡΟ 10.3*(Μεταβολή του χρόνου παραγραφής από τους συμβαλλόμενους)*

1) Οι συμβαλλόμενοι μπορούν να μεταβάλλουν το χρόνο παραγραφής.

2) Παρ' όλα αυτά, δεν μπορούν:

- α) να μειώσουν το γενικό χρόνο παραγραφής σε λιγότερο από ένα έτος,
- β) να μειώσουν το μέγιστο χρόνο παραγραφής σε λιγότερο από τέσσερα έτη,
- γ) να επεκτείνουν το μέγιστο χρόνο παραγραφής πέραν των δέκα πέντε ετών.

ΑΡΘΡΟ 10.4*(Έναρξη νέου χρόνου παραγραφής από την αναγνώριση του δικαιώματος)*

1) Όταν πριν από την εκπνοή του γενικού χρόνου παραγραφής ο οφειλέτης αναγνωρίζει το δικαίωμα του δανειστή, ένας νέος γενικός χρόνος παραγραφής αρχίζει να τρέχει από την επόμενη της ημέρας της αναγνώρισης.

2) Ο μέγιστος χρόνος παραγραφής παραμένει αμετάβλητος, αλλά μπορεί να επέλθει υπέρβασή του με την καθιέρωση ενός νέου γενικού χρόνου παραγραφής που προβλέπεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 10.2.

ΑΡΘΡΟ 10.5*(Αναστολή με την άσκηση δικαστικών διαδικασιών)*

Ο χρόνος παραγραφής αναστέλλεται:

α) αφότου ο δανειστής, ασκώντας δικαστική διαδικασία ή κατά τη διάρκεια μιας τέτοιας διαδικασίας που έχει ήδη αρχίσει, προβαίνει σε κάθε πράξη που, κατά το δίκαιο του δικαστηρίου που έχει επιληφθεί, θεωρείται ότι προβάλλει το δικαίωμά του απέναντι στον οφειλέτη·

β) αφότου ο δανειστής, σε περίπτωση αφερεγγυότητας του οφειλέτη, προβάλλει το δικαίωμά του στα πλαίσια της διαδικασίας της αφερεγγυότητας· ή

γ) αφότου ο δανειστής, σε περίπτωση διαδικασίας διάλυσης της οφειλέτιδας οντότητας, προβάλλει το δικαίωμά του στα πλαίσια αυτής της διαδικασίας.

2) Η αναστολή παρατείνεται μέχρις ότου εκδοθεί τελεσίδικη απόφαση, ή κατ' άλλο τρόπο λάβει τέλος η διαδικασία.

ΑΡΘΡΟ 10.6*(Αναστολή από διαιτητικές διαδικασίες)*

1) Ο χρόνος παραγραφής αναστέλλεται αφότου ο δανειστής, ασκώντας προσφυγή σε διαιτητική διαδικασία ή κατά τη διάρκεια τέτοιας διαδικασίας που ήδη έχει αρχίσει, προβαίνει σε κάθε πράξη η οποία κατά το δίκαιο που διέπει το διαιτητικό δικαστήριο που έχει επιληφθεί, θεωρείται ότι προβάλλει το δικαίωμά του απέναντι στον οφειλέτη. Ελλείψει κανονισμού της διαιτητικής διαδικασίας ή διατάξεων που καθορίζουν την ακριβή ημερομηνία έναρξης της διαιτητικής διαδικασίας, η διαδικασία αυτή τεκμαίρεται ότι άρχισε την ημερομηνία κατά την οποία ο οφειλέτης λαμβάνει κλήση για διαιτησία.

2) Η αναστολή παρατείνεται μέχρις ότου ληφθεί απόφαση δεσμευτικού χαρακτήρα, ή η διαδικασία λάβει τέλος κατ' άλλο τρόπο.

ΑΡΘΡΟ 10.7*(Εναλλακτική ρύθμιση των διαφορών)*

Οι διατάξεις των άρθρων 10.5 και 10.6 εφαρμόζονται, με τις αναγκαίες προσαρμογές, και σε άλλες διαδικασίες στις οποίες τα μέρη ζητούν από ένα τρίτο πρόσωπο να συμπράξει στις προσπάθειές τους για να καταλήξουν σε φιλικό διακανονισμό της διαφοράς.

ΑΡΘΡΟ 10.8

(Αναστολή σε περίπτωση ανώτερης βίας, θανάτου, ή δικαιοπρακτικής ανικανότητας)

1) Όταν, λόγω γεγονότος το οποίο διαφεύγει από τον έλεγχό του και το οποίο δεν μπορούσε να προβλέψει ούτε να ξεπεράσει, ο δανειστής εμποδίστηκε να αναστείλει τον χρόνο παραγραφής σύμφωνα με τα προηγούμενα άρθρα, ο γενικός χρόνος παραγραφής αναστέλλεται και δεν μπορεί να συμπληρωθεί πριν από ένα έτος αφότου το εμπόδιο αυτό έπαυσε να υπάρχει.

2) Όταν το εμπόδιο απορρέει από την δικαιοπρακτική ανικανότητα ή το θάνατο του δανειστή ή του οφειλέτη, παύει η αναστολή αφότου ορίστηκε αντιπρόσωπος του ανίκανου προσώπου ή εκτελεστής της διαθήκης ή της κληρονομίας του αποβιώσαντος προσώπου ή αφότου κάποιος κληρονόμος ανέλαβε την περιουσία του αποβιώσαντος. Ο πρόσθετος χρόνος παραγραφής ενός έτους που προβλέπεται στην προηγούμενη παράγραφο εφαρμόζεται και στην περίπτωση αυτή.

ΑΡΘΡΟ 10.9

(Αποτελέσματα συμπλήρωσης του χρόνου παραγραφής)

1) Η συμπλήρωση του χρόνου παραγραφής δεν αποσβένει το δικαίωμα.

2) Η συμπλήρωση του χρόνου παραγραφής δεν έχει αποτελέσματα, παρά μόνο εφόσον ο οφειλέτης την επικαλείται ως μέσο άμυνας.

3) Επίκληση του δικαιώματος ως μέσο άμυνας μπορεί να γίνεται, ακόμη και αν προβάλλεται η συμπλήρωση του χρόνου παραγραφής του.

ΑΡΘΡΟ 10.10

(Δικαίωμα συμψηφισμού)

Ο δανειστής μπορεί να ασκήσει το δικαίωμα συμψηφισμού μέχρις ότου ο οφειλέτης εγείρει την ένσταση συμπλήρωσης του χρόνου παραγραφής.

ΑΡΘΡΟ 10.11

(Επιστροφή των παροχών)

Όταν κάποια παροχή καταβλήθηκε σε εκπλήρωση υποχρέωσης, η συμπλήρωση του χρόνου παραγραφής από μόνη της δεν ενεργοποιεί δικαίωμα προς επιστροφή της.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 11

ΠΛΕΙΟΝΟΤΗΤΑ ΟΦΕΙΛΕΤΩΝ ΚΑΙ ΔΑΝΕΙΣΤΩΝ

ΤΜΗΜΑ 1: ΠΛΕΙΟΝΟΤΗΤΑ ΟΦΕΙΛΕΤΩΝ

ΑΡΘΡΟ 11.1.1

(Ορισμός)

Όταν περισσότεροι οφειλέτες ενέχονται από κοινού για την ίδια παροχή προς ένα δανειστή:

- α) η ενοχή είναι εις ολόκληρο, εφόσον κάθε οφειλέτης δεσμεύεται για όλη την παροχή,
- β) οι υποχρεώσεις είναι διαιρετές εφόσον κάθε οφειλέτης δεσμεύεται μόνο για το μερίδιό του.

ΑΡΘΡΟ 11.1.2

(Τεκμήριο ενοχής εις ολόκληρο)

Όταν περισσότεροι οφειλέτες ενέχονται από κοινού για την ίδια παροχή προς τον δανειστή, τεκμαίρεται ότι ενέχονται εις ολόκληρο, εκτός αν οι περιστάσεις υποδεικνύουν το αντίθετο.

ΑΡΘΡΟ 11.1.3

(Δικαιώματα του δανειστή απέναντι σε συνοφειλέτες εις ολόκληρο)

Όταν οι συνοφειλέτες ενέχονται εις ολόκληρο, ο δανειστής μπορεί να απαιτήσει την εκπλήρωση της παροχής από οποιοδήποτε των οφειλετών αυτών μέχρι να ικανοποιηθεί πλήρως.

ΑΡΘΡΟ 11.1.4*(Μέσα άμυνας και συμψηφισμός)*

Οφειλέτης από κοινού και εις ολόκληρο, κατά του οποίου ο δανειστής ασκεί την απαίτησή του, μπορεί να επικαλεσθεί όλα τα μέσα άμυνας και να ασκήσει όλα τα δικαιώματα συμψηφισμού που διαθέτει προσωπικά ή που είναι κοινά σε όλους τους συνοφειλέτες, αλλά δεν μπορεί να επικαλεσθεί τα μέσα άμυνας ή να ασκήσει τα δικαιώματα συμψηφισμού που είναι προσωπικά ενός ή περισσοτέρων των άλλων συνοφειλετών.

ΑΡΘΡΟ 11.1.5*(Αποτελέσματα της εκπλήρωσης της παροχής ή του συμψηφισμού)*

Η εκπλήρωση της παροχής ή ο συμψηφισμός από ένα από κοινού και εις ολόκληρο οφειλέτη ή ο συμψηφισμός που ασκήθηκε από το δανειστή απέναντι σε ένα τέτοιο οφειλέτη, απαλλάσσει τους άλλους συνοφειλέτες απέναντι στο δανειστή κατά την έκταση αυτής της εκπλήρωσης ή αυτού του συμψηφισμού.

ΑΡΘΡΟ 11.1.6*(Αποτελέσματα της άφεσης χρέους ή του διακανονισμού)*

1) Η άφεση χρέους, που παρέχεται προς κάποιον από κοινού και εις ολόκληρο οφειλέτη ή ο διακανονισμός με κάποιον τέτοιο οφειλέτη, απαλλάσσει όλους τους άλλους οφειλέτες κατά το μερίδιο του οφειλέτη που σχετίζεται με την άφεση χρέους ή τον διακανονισμό, εκτός εάν οι περιστάσεις υποδεικνύουν διαφορετική λύση.

2) Εφόσον οι άλλοι οφειλέτες απαλλάσσονται κατά το μερίδιο του συνοφειλέτη τους, δεν διαθέτουν πλέον απέναντι στον συνοφειλέτη τους αυτό τα δικαιώματα αναγωγής που προβλέπονται στο άρθρο 11.1.10.

ΑΡΘΡΟ 11.1.7*(Αποτελέσματα της συμπλήρωσης ή της αναστολής του χρόνου παραγραφής)*

1) Η συμπλήρωση του χρόνου παραγραφής των δικαιωμάτων του δανειστή απέναντι σε κάποιον από κοινού και εις ολόκληρο οφειλέτη δεν πλήττει:

α) τις υποχρεώσεις προς το δανειστή των άλλων από κοινού και εις ολόκληρο οφειλετών, ούτε

β) τα δικαιώματα αναγωγής μεταξύ των από κοινού και εις ολόκληρο οφειλετών που προβλέπονται στο άρθρο 11.1.10.

2) Εάν ο δανειστής ασκεί διαδικασία κατά κάποιου από κοινού και εις ολόκληρο οφειλέτη στα πλαίσια των άρθρων 10.5, 10.6 ή 10.7, ο χρόνος της παραγραφής αναστέλλεται και απέναντι στους άλλους εις ολόκληρο συνοφειλέτες.

ΑΡΘΡΟ 11.1.8*(Αποτελέσματα δικαστικών αποφάσεων)*

1) Απόφαση που ελήφθη από δικαστήριο και αφορά την ευθύνη απέναντι στο δανειστή κάποιου από κοινού και εις ολόκληρο οφειλέτη, δεν επηρεάζει:

α) τις υποχρεώσεις απέναντι στο δανειστή των άλλων εις ολόκληρο συνοφειλετών, ούτε

β) τα δικαιώματα αναγωγής μεταξύ των από κοινού και εις ολόκληρο οφειλετών που προβλέπονται στο άρθρο 11.1.10.

2) Οι άλλοι από κοινού και εις ολόκληρο οφειλέτες μπορούν, πάντως, κι' αυτοί να επικαλεσθούν μια τέτοια απόφαση, εκτός εάν θεμελιώνεται σε προσωπικούς λόγους του οφειλέτη που αφορά. Σ' αυτή την περίπτωση τα δικαιώματα αναγωγής μεταξύ των από κοινού και εις ολόκληρο οφειλετών που προβλέπονται στο άρθρο 11.1.10 επηρεάζονται αναλόγως.

ΑΡΘΡΟ 11.1.9*(Κατανομή μεταξύ των εις ολόκληρο οφειλετών)*

Στις μεταξύ τους σχέσεις οι εις ολόκληρο οφειλέτες ενέχονται κατ' ίσα μερίδια, εκτός εάν οι περιστάσεις υποδεικνύουν διαφορετική λύση.

ΑΡΘΡΟ 11.1.10*(Έκταση του δικαιώματος αναγωγής)*

Από κοινού και εις ολόκληρο οφειλέτης, ο οποίος κατέβαλε πλέον του μεριδίου του, μπορεί να απαιτήσει τη διαφορά από κάθε άλλο εις ολόκληρο οφειλέτη στο μέτρο του μεριδίου του καθενός που δεν έχει καταβληθεί.

ΑΡΘΡΟ 11.1.11*(Δικαιώματα του δανειστή)*

1) Από κοινού και εις ολόκληρο οφειλέτης, στον οποίο εφαρμόζεται το άρθρο 11.1.10, μπορεί επίσης να ασκήσει τα δικαιώματα του δανειστή, συμπεριλαμβανομένων και εκείνων που εξασφαλίζουν την εκπλήρωση της παροχής, προς κάλυψη της διαφοράς από το μερίδιό του

από κάθε άλλο από κοινού και εις ολόκληρο οφειλέτη, στην έκταση που αφορά το μη καταβληθέν μερίδιο του καθενός απ' αυτούς.

2) Δανειστής, ο οποίος δεν έλαβε πλήρη εξόφληση της απαίτησής του, διατηρεί για το υπόλοιπό της τα δικαιώματά του απέναντι στους συνοφειλέτες, κατά προτίμηση των δικαιωμάτων αναγωγής που ασκούν μεταξύ τους οι συνοφειλέτες.

ΑΡΘΡΟ 11.1.12

(Μέσα άμυνας κατά των αξιώσεων για συμμετοχή)

1) Από κοινού και εις ολόκληρο οφειλέτης, κατά του οποίου ασκείται αναγωγή για συμμετοχή από συνοφειλέτη του που εκπλήρωσε την παροχή:

α) μπορεί να επικαλεσθεί κάθε μέσο άμυνας και να ασκήσει όλα τα δικαιώματα συμψηφισμού, που μπορούσε να επικαλεσθεί ή να ασκήσει ο συνοφειλέτης του αυτός κατά του δανειστή·

β) μπορεί να επικαλεσθεί κάθε μέσο άμυνας που του είναι προσωπικό·

γ) δεν μπορεί να επικαλεσθεί μέσα άμυνας ή να ασκήσει δικαιώματα συμψηφισμού τα οποία είναι προσωπικά σε ένα ή περισσότερους των άλλων συνοφειλετών.

ΑΡΘΡΟ 11.1.13

(Αδυναμία προς είσπραξη)

Όταν κάποιος από κοινού και εις ολόκληρο οφειλέτης, που κατέβαλε πλέον του μεριδίου που του αναλογεί, αδυνατεί, παρ' όλες τις αξιόλογες προσπάθειές του, να εισπράξει τη συμμετοχή ενός άλλου εις ολόκληρο συνοφειλέτη, αυξάνονται κατ' αναλογία τα μερίδια συμμετοχής όλων των άλλων συνοφειλετών, συμπεριλαμβανομένου και αυτού που κατέβαλε.

ΤΜΗΜΑ 2: ΠΛΕΙΟΝΟΤΗΤΑ ΔΑΝΕΙΣΤΩΝ

ΑΡΘΡΟ 11.2.1

(Ορισμός)

Όταν περισσότεροι δανειστές μπορούν να απαιτήσουν από ένα οφειλέτη την εκτέλεση της ίδιας υποχρέωσης:

α) οι απαιτήσεις είναι διαιρετές, εφόσον κάθε δανειστής μπορεί να απαιτήσει το μερίδιό του,

β) οι απαιτήσεις είναι εις ολόκληρο, εφόσον κάθε δανειστής μπορεί να απαιτήσει το σύνολο της παροχής,

γ) οι απαιτήσεις είναι από κοινού, όταν οι δανειστές οφείλουν να απαιτήσουν όλοι μαζί την παροχή.

ΑΡΘΡΟ 11.2.2.

(Αποτελέσματα των εις ολόκληρο απαιτήσεων)

Η πλήρης ικανοποίηση κάποιου των εις ολόκληρο δανειστών απαλλάσσει τον οφειλέτη απέναντι και στους άλλους δανειστές.

ΑΡΘΡΟ 11.2.3

(Μέσα άμυνας απέναντι στους εις ολόκληρο δανειστές)

1) Ο οφειλέτης μπορεί να επικαλεσθεί απέναντι σε κάθε εις ολόκληρο δανειστή όλα τα μέσα άμυνας και να ασκήσει όλα τα δικαιώματα συμψηφισμού που είναι προσωπικά στη σχέση του με αυτό το δανειστή, ή τα οποία μπορεί να επικαλεσθεί απέναντι σε όλους τους δανειστές, αλλά δεν μπορεί να επικαλεσθεί τα μέσα άμυνας, ούτε να ασκήσει τα δικαιώματα συμψηφισμού που είναι προσωπικά στις σχέσεις του με ένα ή περισσότερους από τους άλλους δανειστές.

2) Οι διατάξεις των άρθρων 11.1.5 έως 11.1.8 εφαρμόζονται στις εις ολόκληρο απαιτήσεις με τις αναγκαίες προσαρμογές.

ΑΡΘΡΟ 11.2.4

(Κατανομή μεταξύ εις ολόκληρο δανειστών)

1) Στις μεταξύ τους σχέσεις οι εις ολόκληρο δανειστές έχουν δικαίωμα σε ίσα μερίδια, εκτός εάν οι περιστάσεις υποδεικνύουν διαφορετική λύση.

2) Δανειστής, ο οποίος έλαβε πλέον του μεριδίου του, οφείλει να μεταβιβάσει το πλεονάζον ποσό στους άλλους δανειστές στην έκταση των αντίστοιχων μεριδίων τους.

